

Verwachting

Bijbels toekomstblad

*Is de Reformatie
voorbij?*

*Waarom wij voor
Israël bidden*

*Gruwelijke paus-
devotie bij 'Pro-
testantse' kerklei-
ders.*

Moet het nu zó?

*De derde wereld-
oorlog is in volle
gang*

*Zoekt in het Boek des
Heeren en leest, niet een
van dezen zal er feilen,
het een noch het ander
zal men missen*

Jesaja 34: 16a

Jaargang 19 - nummer 2 - juni 2005

Bij de voorplaat. De Titus-triumfboog te Rome. Titus Flavius Vespasianus (39 of 41-81), Romeins keizer sinds 79, zoon en sinds 71 mederegent van Vespasianus. Hij vergezelde zijn vader in 67 jaar naar Judea, waar hij in 70 na Christus met de inneming van Jeruzalem de opstand van de Joden bedwong. Ter herinnering werd voor Titus te Rome de bekende triomfboog opgericht. In dit nummer veel over Rome. Rome en Jeruzalem zijn de twee magneten van het Profetisch Woord. De opkomst van Jeruzalem is de ondergang van Rome; de ondergang van geheel het pausdom. De plaats van Rome zal straks niet meer gevonden worden. En Jeruzalem zal blijven in haar plaats tot in eeuwigheid! Wie zou niet met groot verlangen naar die dag, die tijd, uitzien?

Colofon

Verwachting is een Bijbels toekomstblad voor allen die uitzien naar de luisterrijke heilstijd op aarde als de satan gebonden wordt en naar de erkenning van het volk van Israël, dat Jezus van Nazareth de beloofde en gekomen Messias is.

"Verwachting" verschijnt eenmaal per kwartaal onder redactie van:

C.J. Buys
Sparreweg 6
2803 JT Gouda

Telefoon: 0182-572867

E-mail:
verwachting@filtnet.nl
Postbankrek.: 3496856

Abonnement: € 13,60 per jaar. Betaling door middel van acceptgiro, welke wordt ingesloten bij het laatste nummer van de jaargang.

Opzegging: Ten minste een maand voor het einde van de lopende jaargang.

~~~~~

DIT NUMMER:

Dit is een bijzonder nummer, hoewel elk nummer van "Verwachting" bijzonder is, omdat het brengt wat vrijwel in alle kerk- en christelijke bladen wordt verzwegen. Maar deze aflevering is in dat opzicht "bijzonder", omdat het voor een groot deel wijst op het grote gevaar van Rome en het rooms-vriendelijk protestantisme.

In acht artikelen hebben we al gewezen op het grote gevaar van de "oosterse antichrist", het mohammedanisme. Er komt nog een afsluitend slotartikel. Dat wij de islam een zeer groot gevaar vinden heeft u uitgebreid kunnen lezen. Dat velen dit gevaar momenteel het gróóste gevaar vinden kunnen we plaatsen. En toch is het niet het állergrootste gevaar. Beslist niet. Het grootste gevaar dat ons bedreigt is de "westerse antichrist", het pauselijk Rome. Dat is de "**verborgenheid der ongerechtigheid**"! Het is de meest geniepige vijand van de gemeente van Christus. En laten we het rooms-vriendelijke protestantisme ook niet als een geduchte vijand onderschatten! Isaác da Costa was van mening, dat het afvallig protestantisme mét de kerk van Rome, straks de laatste machtsontplooiing van de antichrist te zien zal geven. Dat is zeker niet ondenkbaar.

In dit nummer wordt zeer uitgebreid gewezen op het protestantisme dat óf crypto-rooms óf zo naïef is (?) dat het nog enig goed in het pausdom kan vinden. Onze nieuwe, jeugdige scribent, C.H. van den Hoven, wijst daar heel indringend op. We zien met grote belangstelling meerdere bijdragen van hem tegemoet! En wie meent dat hij té scherp is moet dit hele nummer maar eens zéér aandachtig lezen. We denken met name aan de bladzijden 4, 5, 37, 48, 59 t/m 62.

~~~~

Verwachting

“De man die zich op aarde ‘heilige vader’ liet noemen is verschenen voor de Rechter van hemel en aarde om zijn vonnis te vernemen, en dat oordeel kan alleen maar vreselijk wezen”, hoorden wij de eerwaarde heer G. van Loenen zeggen. De heer Van Loenen is voorganger van de Hersteld Hervormde Gemeente te Hardegarijp en hij zei dit in de Christelijke Afgescheiden Gemeente te Waddinxveen.

In dit nummer leest u heel veel over Rome en ook hoe vele protestanten geschreven hebben na het overlijden van paus Paulus Johannes II. Als we dit allemaal op ons in laten werken dan kunnen we beseffen wat de verwachting voor Neerlands kerk en staat kan zijn. Een vreselijk oordeel, tenzij de Heere ons met Zijn Geest zal bezoeken en verlevendigen. Maar of we die hoop kunnen en mogen hebben? Persoonlijk durven we die verwachting niet te koesteren. Maar dat de Heere toch ook in ons land doorgaat met Zijn eigen werk en dat onderhoudt is wel zeker en dat mogen we af en toe ook zien en horen, hoe schaars het dan ook is.

De uitspraak van de heer Van Loenen onderstreept zeer krachtig wat op meerdere wijze in dit nummer gesteld en geschreven is. Onze bittere verwachting moet zijn dat de afvallige kerk der Reformatie steeds meer naar Rome opschuift en zo ook naar haar ondergang. Die ondergang zou een deel kunnen zijn van een te geven verlevendiging, maar ook de inluiding van een groot oordeel over ons christendom en daarvoor is zeker te vrezen. Het is de Heere bekend en wij hebben maar aandachtig op te merken. U leest over dit alles veel in dit nummer van “Verwachting”.

Vanwege de lankmoedigheid en het taai geduld van de Heere God heeft de zo sterk rommelende vulkaan, die de hele wereld als het ware is, nog steeds haar verwoestende lava niet uitgestort. Het is trouwens ook te vrezen dat de Almachtige het kwaad nog verder en ten volle laat rijpen om met de hele wereld in het gericht te treden en vele delen ervan om te keren. In ons land gaat het kerkverwoestend werk door. De Protestantse Kerk Nederland gaat verder op haar weg die naar de ondergang leidt. In welke mate “Hersteld Hervormd” terug zal keren naar de “oude paden” moeten we nog afwachten. Laat ze ook in haar houding t.o.v. Rome een “herstelde” koers gaan varen, om op generlei wijze betrokken te zijn bij de grote vijandin van Christus en Zijn Bruidskerk. En laat heel kerkelijk Nederland terugkeren tot de God der vaders. Alleen dán is er waarlijk verwachting! Ons gedurig gebed zij om de bekering van Israël tot een **leven uit de doden!**

Is de Reformatie voorbij?

Italiaanse protestanten waren de afgelopen weken droevig gestemd vanwege het overweldigende machtsvertoon dat het rooms-katholicisme tentoonspreidde. De gewaarwording dat ons nationale leven zo krachtig beïnvloed is door het pausdom maakte ons triest.

Media, politieke en openbare instellingen, kantoren – de hele omgeving en atmosfeer waren doordrongen van de “plaatsvervanger van Christus.” Op openbare scholen werd het onderwijs onderbroken voor een minuut stilte ter ere van de overleden paus Johannes Paulus II. Evenals in de Middeleeuwen boog de hele wereld voor het lichaam van de paus.

We betreuden het dat veel protestanten Rome een onterecht eerbetoon gaven, alsof de Reformatie nooit heeft plaatsgevonden, of nog erger: alsof die een vergissing was. De rooms-katholieke leer is nooit veranderd, en paus Johannes Paulus was een ‘Maria-kampioen’.

Denk alleen al aan het feit dat voor het jubeljaar 2000 een speciaal boek met aflaten (jazeker, aflaten!), verscheen ten gunste van pelgrims naar Rome. Voor ons Italiaanse protestanten was dat heel verontrustend en intens pijnlijk dat evangelicale tijdschriften de oude en de nieuwe paus zelfs tot voorbeeldige christenen en heilige mannen Gods bestempelden. Hoe kan iemand die van de afgod met de naam Madonna belijdt dat hij “geheel de hare” is ooit beschouwd worden als een man van Christus, een christen? Toch toonden velen weinig verontrusting en standvastigheid.

Het verbaast me hoe iemand zoals de protestantse historicus Mark Noll van Wheaton College in het nog te publiceren boek “Is the Reformation over?” (“Is de Reformatie voorbij?”), kan zeggen, dat de theologie van Johannes Paulus II, zoals verwoord in zijn encyclieken, diepzinnig en bijbels was? Volgens ons is het een ernstige fout om morele en politieke onderwerpen te vermengen met christendom. Zelfs moslims zijn tegen homoseksualiteit en abortus, maar dat maakt hen geen christenen.

Wat de nieuwe paus Benedictus XVI betreft bestaat er weinig twijfel over zijn positie. De verfijnde theoloog van het Tweede Vaticaans Concilie en de schatbewaarder van de rooms-katholieke orthodoxie schreef reeds in werken als “Dominus Jesus” (“De Heere Jezus”, een boek over het thema oecumene dat hij schreef in 2000, toen hij nog kardinaal was), dat de Rooms-Katholieke Kerk zich weliswaar openstelt voor dialoog, maar anderzijds niet bereid is haar eigen positie ook maar een millimeter te veranderen – in de veronderstelling dat anderen in haar richting zullen komen.

In “Dominus Jesus” onderstreept Ratzinger dat er “objectief” gezien maar één ware kerk is: de kerk die onder leiding staat van de opvolger van Petrus (blz. 17). In het licht van deze objectiviteit lijkt er weinig anders mogelijk dan terug te keren tot de schaapskudde van het pausdom. En dat is triest genoeg wat sommige protestanten gedaan hebben en nog steeds doen.

Maar wat is belangrijker: de roem van mensen of de roem van God?

~~~~~

Het bovenstaande namen we over uit het Reformatorisch Dagblad van 19 mei jl., rubriek “Buitenpost”, onder dezelfde titel die boven dit stuk staat. Het is van de hand van dominee **Andrea Ferrari**, predikant van de evangelicale Filadelfia-gemeente in Milaan en hij leidt de christelijke uitgeverij Alpha & Omega.

U zult het met ons eens zijn dat het een zeer belangwekkend stuk is. Het zal u zeker ook opvallen dat het de waarheid van vele andere artikelen in dit nummer sterk onderstreept! Dan denken we in het bijzonder aan de uitnemende bijdrage **“Hoog gehalte pausdevotie bij ‘protestantse’ kerkleiders”**. Het zou geweldig zijn als ds. A. Ferrari dit artikel kon lezen! Dan zou hij lezen hoe erg het met de Nederlandse protestanten gesteld is. Het zou hem ongetwijfeld een enorme schrik bezorgen, want mogelijk meent hij, dat protestanten van een land waar het bloed van de door de antichrist omgebrachte martelaren heeft gevloeid, op z’n minst sterk anti-rooms zullen zijn en de pauselijke kerk zien als de antichristelijke. Maar mogelijk is hij toch beter op de hoogte met de deformatie van de reformatie in Nederland dan we denken.

Wat valt bijzonder op in het artikel van ds. Ferrari?

1. De “hele wereld” boog voor het lichaam van de paus.
2. Alsof de reformatie een vergissing is geweest.
3. De roomse leer is nooit veranderd.
4. De overleden paus diende -met zijn hele kerk- de afgod “Madonna”, (Maria).
5. De paus kan niet als een christen beschouwd worden.
6. Het machtsvertoon van Rome was overweldigend..
7. Dat we met Rome ethische ‘raakvlakken’ hebben is van geen betekenis.
8. De “nieuwe” paus is geen haar anders en beter dan zijn voorganger.
9. Voor Rome bestaat er maar één ware kerk – de roomse.
10. Dat wij nooit of te nimmer omgang met de kerk van Rome mogen hebben.

Er zijn mogelijk nog wel meer conclusies te trekken uit de opvatting van ds. Ferrari over de pauselijke kerk en haar gewaande stedehouder van Christus op aarde. Het belangrijke van dit artikel is dat we hier te maken hebben met een predikant die “dicht bij het vuur zit” en heel goed weet wat er in de roomse keuken omgaat. Zijn opinie, zijn krachtige woorden, mogen onze predikanten wel diep, héél diep beschamen. Met name de predikanten in de PKN -die hoe ze dan ook trachten zich eruit te redden door hun kiezen voor de roomse “zusterkerk”- mogen zich wel diep vernederen in stof en as, vanwege hun trouweloosheid, en ten spoedigste alle banden verbreken met een instituut dat heult met de vijanden van Christus. Als ze geen afstand nemen van de roomse antichrist kon ds. Ferrari eenmaal wel eens een snel getuige tegen hen zijn.

De derde wereldoorlog is in volle gang

Strijd tegen het terrorisme

Als we het hebben over het Conflict in het Midden-Oosten, dan denken we aan de strijd tussen Israël en de Palestijnen. Maar is dat wel juist? Als we het oog richten op de streek waar vooral Arabisch gesproken wordt - een streek die overwegend door moslims bewoond wordt - komen we tot de ontdekking dat het onjuist is om Israël te betrekken bij alles wat in het Midden-Oosten gebeurt. Het is waar, er bestaat al verschillende

tientallen jaren een Israëlijsch-Palestijns conflict. Maar er is meer. Er stierven miljoenen mensen in een acht jaar durende strijd tussen Irak en Iran. Israël stond daarbuiten. Israël heeft ook niets te maken met de massamoord in Soedan, waar de Arabische moslimregering bezig is haar zwarte christelijke burgers bij duizenden af te slachten. In Algerije werden honderden burgers van een of ander dorp vermoord door landgenoten. Dat ging helemaal buiten Israël om. Het was niet vanwege Israël dat Saddam Hoessein Koeweit binnenviel, Saoedi-Arabië bedreigde en zijn eigen bevolking afslachtte. Egypte gebruikte in de zestiger jaren gifgas tegen Jemen en Syrië en doodde in één week tienduizenden van z'n eigen burgers in El Hamma. Dit stond in geen enkel verband met Israël. Ook de overheersing van de Taliban in Afghanistan staat los van Israël en zo zouden we nog wel even door kunnen gaan.

~~~~~

Bovengenoemde problemen hebben veel meer te maken met het feit dat de Arabische wereld als los zand aan elkaar hangt. De 22 landen van de Arabische Liga hebben een bevolking van 300 miljoen mensen, meer dan de Verenigde Staten. Deze landen met al hun olie en natuurlijke hulpbronnen hebben samen een bruto nationaal product dat kleiner is dan dat van België en Nederland samen. De kloof tussen rijk en arm is er enorm. Veel rijken gebruiken hun geld niet om er zaken mee te doen, maar om zich op te werken als corrupte heersers. De status van de vrouw is ver beneden peil. Mensenrechten worden op allerlei manieren geschonden. Het aantal wetenschappelijke publicaties van die 300 miljoen Arabieren ligt lager dan die van de 6 miljoen Israëli's. Het aantal geboorten echter is enorm hoog, wat de armoede, de sociale kloof en het culturele verval alleen maar doet toenemen. En dat alles vindt plaats in een regio, die dertig jaar geleden op de nominatie stond het rijkste gebied van de wereld te worden. Het zal duidelijk zijn dat hiermee een ongekende broedplaats voor wrede dictators, terreurnetwerken, fanatisme, zelfmoordactiviteiten en algemeen verval wordt geschapen. Opvallend is dat de bewoners de treurige situatie van dit gebied toeschrijven aan de Verenigde Staten, aan Israël, aan de westerse beschaving, aan het Judaïsme en de christenheid; aan van alles en nog wat dus, behalve aan zichzelf. Natuurlijk zijn er onder hen ook miljoenen fatsoenlijke en eerbare mensen. Zij zijn het slachtoffer van een wereld *om hen heen, een wereld die bezig is een afkeer van de islam te wekken. De grote massa van de moslims heeft part noch deel aan alles wat met terreur te maken heeft. Maar ze doet er ook niets tegen. Daardoor wordt ze medeplichtig. Politieke leiders, intellectuelen, zakenlieden en vele anderen kennen het verschil tussen goed en kwaad, maar ze durven hun mening niet tot uitdrukking te brengen. De onverklaarde Derde Wereldoorlog -er is geen betere naam voor de huidige situatie- heeft vier speerpunten. Ze zijn er altijd al geweest, maar nooit zo in het ooglopend als nu.*

~~~~~

Het eerste wapen is: de zelfmoordacties.

Ze bestonden allang, maar men heeft ze gepopulariseerd. Ze zijn een machtig psychologisch wapen geworden. De westerse wereld schijnt, zelfs na 11 september 2001, voor dit wapen geen oog te hebben. Het effect lijkt betrekkelijk klein. Het aantal doden en gewonden dat in de afgelopen drie jaar ten gevolge van zelfmoordaanslagen omkwam, is aanzienlijk lager dan het aantal verkeersslachtoffers; het aantal mensen dat op 11 september het leven liet, ligt veel lager dan het aantal dat het leven liet bij aardbevingen. Het aantal slachtoffers ten gevolge van zelfmoordaanslagen in Tsjetsjenië haalt het niet bij het aantal mensen dat per dag sterft aan aids. Waarom halen die zelfmoordacties dan de voorpagina's van de kranten en worden ze tot in detail op tv vertoond? Omdat zelfmoordacties angstaanjagend zijn. Die angst is ten diepste te herleiden tot het feit dat er in die strijd geen verweer is. Preventieve maatregelen hollen achter de feiten aan. Ze gaan uit van de laatste aanslag, zonder te weten wat de volgende zal

brengen. We kunnen maatregelen treffen om vliegvelden te beveiligen, maar wie boze plannen heeft, hoeft niet in een vliegtuig te stappen om veel mensen te doden. Al zou men bij ieder treinstation een metaaldetector plaatsen, de terroristen zullen zich opblazen in een theater, concertgebouw, warenhuis, school of ziekenhuis. Hoogstens kan men zijn kwetsbaarheid nog wat beperken door preventieve maatregelen, door strenge grenscontroles, maar men kan ze niet uitbannen. Zeker niet in een oorlog. En het is oorlog!

Wat steekt er achter die zelfmoordacties? Macht, geld en een fanatiek geloof. Men maakt daarbij gebruik van verstoten vrouwen, naïeve kinderen en opgeruide heethoofden. Nog nooit heeft een Arabische politicus of religieus leider zichzelf opgeblazen. Hebben die er geen belang bij om in de hemel te komen, waar ze – zoals wordt voorgespiegeld – hun (vaak seksuele) lusten kunnen botvieren? Zelfmoordacties hebben niets te maken met armoede of wanhoop. Veel van de armste landen in deze wereld vinden we in Afrika. Daar komen ze niet voor. Een zelfmoordaanslag is een boosaardig en onmenselijk wreed wapen. De organisatoren achter de schermen hebben geen enkel respect voor menselijk leven, zelfs niet voor het leven van hun eigen landgenoten. Ze worden gedreven door een honger naar macht en rijkdom. De enige manier om dit gruwelijke wapen te bestrijden is: aanvallen. Zo bestrijd je toch ook de georganiseerde misdaad? Die schakel je toch niet uit door de kleine drugshandelaar op de hoek van de straat te arresteren?

Offensieve krachten dienen te worden gebundeld om de top van de misdaad uit alle macht te bereiken. En laten we maar niet zo tolerant zijn om die wandaden onder de noemer van armoede, van ellendige kinderjaren of van wat voor verzachtende omstandigheden dan ook te brengen. Zo weten de georganiseerde misdaad en het terrorisme te gedijen. Amerika is dat na de elfde september gaan begrijpen en Rusland na Ossetië (Beslan) ook. Ik vrees dat de meesten in Europa het nog steeds niet verstaan. Dat zal pas gaan gebeuren als de zelfmoordaanslagen ook Europa in groten getale zullen treffen.

Het tweede wapen is woorden, of liever de leugen.

Blikken kunnen doden. Woorden kunnen dat ook. Vaak wordt gezegd dat politici, diplomaten, juristen en zakenlieden - willen ze hun beroep goed kunnen uitoefenen - nogal eens moeten liegen. Maar de normen die deze mensen zo hier en daar hanteren, zijn kinderspel bij de propaganda die de Arabische wereld voert. Daar zijn heel wat mensen die geloven dat het gebeurde op 11 september een Joods complot was. En wie herinnert zich niet meer die Iraakse Minister van Voorlichting, Mouhamad Said al-Sahaf, die op zijn persconferenties nog van Iraakse overwinningen sprak toen de troepen van de Verenigde Staten al in Bagdad waren? Als een bekende Nederlandse krant een islamiet laat vertellen dat Israël in Rafah zomaar huizen platwalst, mensen doodt en gezinnen op de vlucht jaagt, dan is dat valse voorlichting. Een voorlichting die door miljoenen moslims geloofd wordt en niet alleen door moslims. Het komt regelmatig voor dat Arabische leiders zelfmoordenaars financieren en bewapenen, vervolgens de daden van zo'n terrorist voor de westerse tv in het Engels veroordelen, maar voor de Arabische tv het tegenovergestelde beweren. Deze leugens, eenzijdige voorlichting en verdraaiing van feiten hebben geen ander doel dan: verwoesten. Het is een machtig wapen: Het is aan te bevelen om – ook al verstaat men geen woord Arabisch – zo nu en dan de tv-zender Al Jazeera eens te bekijken. Men zal zijn ogen niet geloven! Je kunt met woorden grof maar ook subtiel te werk gaan. Je mag voor of tegen de oorlog in Irak zijn, maar wie aanhangers van Saddam Hoessein, Yasser Arafat of Osama bin Laden vredesactivisten noemt, gaat toch wel heel erg ver. Nog niet zo lang geleden stapte een vrouw midden op de dag een Israëliisch restaurant binnen. Ze nam plaats naast een tafel waaraan een gezelschap de lunch gebruikte. Ze bestelde het een en ander en blies daarna zichzelf op. Lichaamsdelen vlogen in het rond. Twintig mensen, waaronder kinderen, verloren daarbij het leven. Arabische leiders

noemden haar een martelares, de westerse pers sprak van een activiste. Deze woorden zijn veel gevaarlijker dan menigeeen denkt. Ze banen de weg voor het plegen van terreur. Goebbels, de Minister van Propaganda onder Hitler, zei: Als je een leugen maar vaak genoeg herhaalt, gaan de mensen hem geloven. Het is een methode die vandaag de dag nog veelvuldig wordt toegepast.

Het derde wapen is geld. Kolossale geldbedragen die heel wat sociale problemen zouden kunnen oplossen, worden gebruikt om dood en verderf te zaaien. Terroristen besteden kapitalen aan reizen, explosieven, schuilplaatsen en het zoeken van kwetsbare doelen. Ook de lieden die hen steunen bij het maken van plannen moeten worden betaald. Ze leiden vaak een comfortabel leven. En dan is er nog een derde groep, die voor het oog goed werk doet. Zij brengt voedsel bij mensen die honger hebben en besteedt ook aandacht aan scholing, maar is tegelijk bezig een nieuwe generatie te hersenspoelen door het kweken van haat en door leugens.

Deze groep werkt meestal via moskeeën en andere religieuze instellingen, maar ook door het opruien via de media. Ze zorgt ervoor dat de democratie geen schijn van kans krijgt, dat de vrouw ondergeschikt aan de man blijft en dat contact met de buitenwereld zoveel mogelijk verhinderd wordt. Het is de groep die - behalve aan de radicale moslimwereld - aan iedereen de schuld geeft van alle ellende in dit gebied. Daarbij komt dan ook nog de verontrustende factor van een enorm hoog geboortecijfer. De helft van de Arabische bevolking is jonger dan 20 jaar. En juist die leeftijdsgroep staat het meest open voor ophitsing en dat garandeert een paar generaties blinde haat.

Het geld dat voor dit alles nodig is, komt van terroristenstaten, zoals Iran en Syrië. Eertijds ook nog van Libië, Irak en sommige communistische regimes. Deze staten zijn samen met de Palestijnse Autoriteit de veilige haven voor hen die aanslagen op hun geweten hebben. De leiders van deze terroristenorganisaties leiden een comfortabel leven. Hun kinderen tref je niet aan in trainingskampen voor zelfmoordenaars, wél op de beste particuliere scholen van Europa. Arafats vrouw en dochter wonen in Parijs en genieten van de dollars die bestemd waren voor de arme Palestijnse bevolking.

In de Arabische wereld met al haar natuurlijke hulpbronnen bestaat een enorme kloof tussen rijk en arm. Mensenrechten worden er op allerlei manieren geschonden. Vrouwen zijn er nauwelijks in tel. Het aantal geboorten ligt er enorm hoog. De godsdienst wordt er op een fanatieke manier beleden. Dit zijn enkele factoren die een broedplaats voor wrede dictators en terreurnetwerken deden ontstaan. De schuld van alle ellende die er heerst, wordt bij de Verenigde Staten, Israël en de westerse beschaving gelegd. Dat leidde tot een derde wereldoorlog, die op 11 september 2001 uitbrak. De wapens die daarbij gebruikt worden zijn: zelfmoordacties, leugen, geld en een gebrek aan wetten.

Het vierde wapen in het hedendaagse wereldconflict is een tekort aan wetten.

De wereld die als norm de democratie heeft, gaat uit van het handhaven van (internationale) wetten, van mensenrechten, van vrije meningsuiting, van een vrije pers en nog meer vrijheden. Zij respecteert godsdienstige plaatsen, maakt geen gebruik van ziekenhuizen en ambulances voor oorlogsdoelinden en gebruikt geen kinderen als menselijk schild of als een menselijke bom.

Nog nooit was er in de geschiedenis zo'n schending van dit soort zaken als nu. In politieke kringen houdt men zich bezig met de vraag hoe kan worden voorkomen dat een antidemocratische partij een verkiezing wint, omdat de achterliggende gedachte van zo'n partij is de democratie af te schaffen, zodra dit mogelijk is.

Een duidelijk voorbeeld daarbij was de NSDAP van Hitler. In democratische landen rijst bij herhaling de vraag of een politieagent het vuur op iemand mag openen om hem te doden, of de overheid telefoongesprekken van terroristen en drugshandelaren mag afluisteren en of de doodstraf mag worden ingevoerd voor moordenaars die opzettelijk veel moorden plegen. Maar nu spelen nieuwe problemen. Mag je een moskee bestormen, die als munitieopslagplaats voor terroristen dient? Mag je terugschieten als je vanuit een ziekenhuis wordt aangevallen? Mag je een kerk bestormen waar priesters in gijzeling zijn genomen? Mag je ambulances onderzoeken omdat gebleken is dat zelfmoordenaars daarvan gebruik maakten om hun doel te bereiken? Mag je een vrouw uitkleden omdat het voorkwam dat iemand voorwendde in verwachting te zijn, maar in feite een gordel van bommen bij zich droeg? Mag je terugschieten op iemand die je van achter een groep kinderen belaagt? Al deze dingen gebeuren in het Midden-Oosten.

Laten we nu eens uitgaan van de veronderstelling, dat iemand in een deftig hotel in Teheran verblijft, dat zijn logies door de Iraanse regering wordt betaald en dat hij de ene gruweldaad na de andere in Spanje of Frankrijk pleegt, waarbij honderden onschuldige mensen omkomen. De dader eist de verantwoordelijkheid voor zich op en verklaart in een interview dat hij het voornemen heeft nog meer aanslagen te plegen. De Iraanse regering keurt vervolgens de handelwijze van deze man af, maar gaat door hem te herbergen, biedt hem een belangrijke functie aan en behandelt hem bij officiële gebeurtenissen als een eregast. Ik geef U te raden wat Frankrijk of Spanje in een dergelijke situatie zouden doen. Net zo min als er een wet bestaat die kannibalen verbiedt een eerste minister op te eten – omdat zoiets in de hersens van niemand opkomt –, evenmin bestaan er wetten die betrekking hebben op moordenaars die vanuit ziekenhuizen, moskeeën of ambulances schieten. Ook geeft geen enkele wet aan hoe moet worden opgetreden tegen iemand die door kinderen militairen laat bekogelen om vervolgens achter die kinderen weg te kruipen en dan gaat schieten in de wetenschap dat hij zo onbereikbaar is. Ook weet hij dat hij niet gearresteerd wordt, omdat zijn regering hem beschermt.

Er bestaan nu eenmaal geen internationale wetten die aangeven hoe men handelt met iemand die zelfmoordacties organiseert en comfortabel ondergebracht wordt door een regering die voorwendt zijn daden te veroordelen. De beschaafde landen zullen als een gesloten eenheid met een ongekende vastberadenheid de strijd tegen dit kwaad moeten aanbinden. Ze zullen hen die deze terreurdaden organiseren financieel moeten laten verhongeren, tegengestelde propaganda moeten voeren, boycotten waar het maar enigszins mogelijk is en de aanval openen op die media die in wezen deze praktijken aanmoedigen. We hebben ons daarbij te realiseren dat we in staat van oorlog verkeren. En die strijd is niet zomaar gestreden. Om te winnen zullen eerst de terroristische regimes moeten worden uitgeschakeld, zodat er geen veilige haven voor terroristen meer overblijft. Zonder in te gaan op de vraag of de aanval op Irak al dan niet gerechtvaardigd was, kan niet worden ontkend dat de kaart daar veranderd is. De toestand in Afghanistan, Irak en Libië is sterk gewijzigd.

Dat is niet het geval met Iran, Syrië en Libanon als kolonie van Syrië. Misschien moet hier Soedan aan worden toegevoegd. Deze overgebleven schurkenstaten worden nu omsingeld door landen die niet sympathiek tegenover hen staan. Dat betekent een duidelijke strategische verandering. Iran vormt op dit moment het grootste gevaar voor de gehele wereld. Het heeft duidelijk aspiraties om zich naar alle kanten uit te breiden. Het heeft een ideologie die de superioriteit over de westerse cultuur opeist. Het is in staat ingewikkelde terroristische daden te plegen zonder al te veel sporen na te laten. Het is bezig nucleaire wapens te ontwikkelen. Het sponsort het Syrische terrorisme. Het heeft een behoorlijk aandeel in de acties van de Shiïeten in Irak, het steunt de Hezbollah in Libanon met wapens en geld en via haar de

Palestijnse Hamas en islamitische Jihad. Het voert terreurdaden uit in Europa en Zuid-Amerika en waarschijnlijk ook in Oezbekistan en Saoedi-Arabië. Ondanks dat doen de meeste Europese landen nog volop zaken met Iran. Ze bagatelliseren de situatie en weigeren de overduidelijke signalen op te vangen. Wil de tolerante westerse wereld in deze krijg niet ten onder gaan, dan zal ze ervoor moeten zorgen dat alle financiële bronnen van de terreurorganisaties opdrogen, dan zal ze moeten ophouden allerlei donaties aan islamitische organisaties te verstrekken. Het heeft geen enkele zin om te gaan zoeken naar subtiele verschillen tussen al-Qaida, Hamas, Shiieten of Hezbollah. Ze zijn alle van dezelfde lap gescheurd. Er moet ook rigoureuus worden opgetreden tegen die westerse media, die het terrorisme in de kaart spelen, hetzij uit naïviteit, hetzij uit financiële belangen of onwetendheid.

Laten we nooit een knieval voor terreur maken. Niemand zal kunnen zeggen dat de onlangs gehouden verkiezingen in Spanje anders zouden zijn verlopen als de aanslag op de treinen een paar dagen daarvoor niet zou hebben plaatsgevonden. Dat is ook niet belangrijk. Maar wat er wel toe doet, is dat de terroristen het gevoel hebben dat zij voor het terugroepen van de Spaanse troepen uit Irak gezorgd hebben. Het is niet te hopen dat landen die troepen in Irak hebben voor dreigementen zullen zwichten. De prijs die Spanje betaalde, zal op den duur hoger blijken te zijn.

Het moet met de Arabische landen naar een democratie, maar dan een democratie met vrije verkiezingen, een vrije pers, vrije meningsuiting, een goed functionerend rechterlijk systeem, gelijkheid voor mannen en vrouwen, wetten tegen racistische ophitsingen en tegen smaad en het bestrijden van een wetteloos gedrag inzake ziekenhuizen, gebedsplaatsen en kinderen. Een regelrechte overgang van dictatuur naar democratie zal echter niet mogelijk blijken. Dat zien we in Rusland en China. Beter is een geleidelijke overgang naar democratie, zoals in Jordanië. Het is niet uitgesloten dat de beschaafde wereld uiteindelijk aan het langste eind trekt, maar hoe langer het duurt dat we oog krijgen voor de werkelijkheid van de oorlogssituatie waarin we verkeren, des te kostbaarder en pijnlijker zal de overwinning zijn.

Middelharnis
J. van Hoorn

Samuel Rutherford had goede moed !

Toch zal de Kerk, als we het maar zouden geloven, een nieuw gezicht gaan vertonen, namelijk een heerlijke Kerk van Joden en heidenen. Daarbij zal de aarde vol zijn van de kennis des Heeren, zoals de wateren de bodem der ze bedekken (Jesaja 11:9). Dan zal het licht der maan zijn als het licht der zon en het licht der zon als het licht van zeven dagen (Jesaja 30:26). God doet nu geen dorre staf uitbotten, of wateren uit een rots ontspringen, maar gelet op het licht van het Evangelie mogen wij nu toch ook het merg en de bloesem van dit wonder hebben, want de wildernis zal bloeien als een roos. En onbeschaafde volkeren zullen schitteren van de kennis van Christus als de Roos van Saron en de heerlijkheid van Libanon. De smaak van de kennis van God zal zoet en heerlijk zijn. Wij kunnen nu geen bergen verzetten, maar als we maar konden bidden en geloven, dan zou de grote Antichrist de

bergen der aarde, dat zijn de keizers, de koningen en de wereldmachten, die met hem samenwerken, neergestort worden op de bodem van de zee.

Of zij het willen of niet willen, de Heere wil dat de Kerk scherpe tanden heeft om haar vijanden te bijten, zodat de vijanden onder het zwaard des Heeren en Zijner Kerk zullen bukken en vallen. Het schijnt, dat de Heere het ook zo te dezer tijd zal doen ge-beuren. Wie weet of niet de Heere dit grote werk, dat in Schotland is begonnen, nu het Engeland ingaat en daar vaste voet begint te krijgen, tot over de zee zal voortzetten? Wie weet of niet de Heere Schotland, dat maar een worm is in vergelijking van andere volkeren, tot een nieuwe scherpe dorsslede zal stellen, die scherpe pinnen heeft, om de bergen te dorsen en te vermalen, en heuvelen te stellen gelijk kaf?

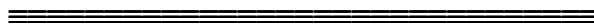
Wie weet of Hij hen niet tot een scherpe dorsslede zal stellen om Rome en de paus, en de Antichrist te dorsen en te vermalen, zodat al haar koopliden zullen uitroepen: “Zij is gevallen, zij is gevallen, het grote Babylon.” O! te mogen zien, **dat die grote steen des aanstoets, die de christelijke godsdienst in de weg staat wordt weggenomen.** En dan te zien, dat het Joodse volk weer tot Christus, hun oude Man gebracht, en aan Hem getrouwd wordt, en de volheid der heidenen ingaat! O! te mogen zien dat onze Verlosser Christus die schone dag in de wereld zal hebben; Jood en heiden aan Christus getrouwd te zien, en dat Hij heersen zal van het Oosten tot het Westen, en van de zee tot aan de zee, en dan de ganse aarde in één schaapskooi te zien, gehoorzamende de stem van één Herder! Als die dag komt, dat zal de gezegendste dag zijn, die wij ooit hebben gezien, en wij moesten de Heere bidden die te verhaasten, opdat vervuld moge worden wat de Heere belooft.

O hoe heerlijk is het, dat gezicht te zien, het vrolijkste naast Christi komst op de wolken! Onze oudste broederen, de Joden, en Christus elkander te zien omhelzen en kussen! Lang zijn zij van elkaar gescheiden geweest, zij zullen elkander vriendelijk bejegenen bij die ontmoeting. O dag! Lang verwachte en beminnelijke dag, breek aan. O zoete Jezus, laat mij dat gezicht aanschouwen, hetwelk zal wezen als een herleven uit de dood, wanneer Gij en Uw oude volk elkander omhelzen!

Gruwelijke pausdevotie

bij ‘protestantse’ kerkleiders

Koning Jezus Christus, dé Potentaat der Potentaten, is het Hoofd van de strijdende Kerk op aarde. Het anti-hoofd (de antichrist) probeert er alles aan te doen om Zijn Koninkrijk te vernietigen. Nu heeft de Koning een strijdbaar leger, een christelijk leger. Als generaals dienden in het verleden mannen als Luther, Calvijn, Knox, Rutherford en Voetius. De doctoren in de godgeleerdheid kregen de rang van kolonel. Aangezien de antichrist er alles aan wil doen om het Koninklijke Leger te verzwakken past hij verscheidene methoden toe. Eén van de methoden is om de Jezuïeten in de top van het leger van Koning Jezus te laten infiltreren. Een andere manier is door te zeggen dat de roomse vijand tegenwoordig anders is dan vroeger en dat we nu we vrienden geworden zijn, en nu moeten strijden tegen de Islam en het Liberalisme. Het lijkt er wel op alsof de huidige protestantse officieren allemaal vrienden van de antichrist zijn. Het is ook

onvoorstelbaar hoe die hoge pieten zoveel sterren en strepen hebben gekregen terwijl ze nog niet eens weten wie de gevaarlijkste vijand is. Gelukkig is er nog wat voetvolk – dat er geen strepen of sterren bij krijgt – dat nog wel de zaak van Koning Jezus liefheeft. Zij voelt zich echter niet meer thuis in het eigen kamp. Dit volk wordt liever met Gods heiligen kwalijk behandeld dan voor een tijd de genieting der zonde te hebben. (Hebr. 11:25)

We willen in dit artikel een overzicht geven hoe protestants Nederland heeft gereageerd op de dood van antichrist paus Johannes Paulus II. Soms wijken we hier iets van af. Zo willen we ook doorgeven wat ds. H.J. Hegger schreef over de nieuwe paus Benedictus XVI. Veel verder willen we niet gaan omdat het artikel anders wel heel erg lang gaat worden. Zoals u kunt lezen variëren de meningen van behoudend tot uitgesproken Rooms. We willen niet alle genoemde namen voegen onder het kopje ‘protestantisme’, hoewel het grootste deel er wel degelijk onder valt. Gelukkig mochten er ook nog reformatorische stukken over de antichrist geschreven zijn. 1 Korinthe 3:19 leert ons dat “de wijsheid dezer wereld dwaasheid bij God is.” 1 Korinthe 1:19 zegt: “Want er is geschreven: Ik zal de wijsheid der wijzen doen vergaan, en het verstand der verstandigen zal Ik te niet maken.” De zogenaamde wijsheid van de ondergenoemde professoren en doctoren is in Gods ogen inderdaad grote dwaasheid. Men denkt zonder problemen te kunnen hoereren met de hoer van Babel. We werden vervuld met afschuw toen we lazen hoe het afvallige protestantisme in de media openbaar het beest aanbad. Openbaring 14:11 zegt hier het volgende over: “En de rook van hun pijniging gaat op in alle eeuwigheid, en zij hebben geen rust dag en nacht, die het beest aanbidden en zijn beeld, en zo iemand het merkteken zijns naams ontvangt.” Laat dit een waarschuwing zijn!

Het **Nederlands Dagblad** van maandag 4 april 2005 opent de voorpagina met een charismatische foto van de paus. De kop daarboven is: *Wereld gedenkt paus als vredestichter*. In de onderkoppen staat: *‘Een verbazingwekkende man’ – ‘Dé evangelist van deze tijd’ – ‘Onwrikbare moraal riep vervreemding op’*

Commentaar:

Het Nederlands Dagblad openbaart een flinke dosis goddeloze pausdevotie. Op 4 april stond er op de voorpagina een foto waarop paus Johannes Paulus II op charismatische wijze staat afgebeeld. En dan de koppen; het is vreselijk: Wereld gedenkt paus als vredestichter. In de onderkoppen staat: ‘Een verbazingwekkende man’ – ‘Dé evangelist van deze tijd’. Alleen al de keuze van de foto’s en van de koppen geeft al aan hoe de redactie van het ND staat ten opzichte van de paus. Het gros van de achterban van het ND is waarschijnlijk zeer naïef over het roomse gevaar. De foto’s en koppen zullen waarschijnlijk aanspreken en zelfs rond de dood van de paus heeft Rome weer veel gratis reclame.

In het ND staat ook op de voorpagina een stuk waarin schokkende uitspraken staan. Het gaat om het artikel *Duidelijk, maar niet Christus’ plaatsbekleder*.

“Zaterdagavond ging de telefoon bij **ds. H.J. Hegger** in Velp. ‘Een ex-rooms-katholieke vrouw zei dat ze helemaal in de war was. Ze had alles rond het overlijden van de paus gezien, de Latijnse gezangen gehoord, en vroeg mij verbijsterd: ‘Heb ik de verkeerde stap gezet?’ De 89-jarige ex-priester Hegger maakte dezelfde stap, maar kreeg daar nooit spijt van.’ Dat heb ik haar geduldig uitgelegd’ Hegger heeft problemen met het pausschap als zodanig. “Veel pausen hebben hun macht gebruikt op een manier die Christus niet heeft bedoeld. Ze hebben

de kerk met het zwaard verdedigd, net zoals Mohammed de islam.” Maar dat is Johannes Paulus II niet aan te rekenen, vindt Hegger. Wat hij bij deze paus vooral bewonderde, was zijn sterke gerichtheid op Jezus Christus. “In zijn encycliek *Tertio millennio* heeft hij duidelijk gesteld: ‘Christus is de enige Middelaar tussen God en de mensen’. Als je dat oprecht meent – en hij was oprecht! – dan noem ik hem mijn broeder.”

In ‘*Het etaleren van zijn zwakheid ging te ver*’ in het **Nederlands Dagblad** van 4 april 2005 dat een vervolg is van het artikel “Duidelijk, maar niet Christus’ plaatsbekleder” staat het volgende:

“Hegger is de laatste weken sterk getroffen door de manier waarop de paus zijn lijden liet zien. ‘Ik moest daarbij terugdenken aan Jezus Christus. Hier stierf iemand weezinwekkend. De paus liet zien dat hij een oude man was geworden, een mens in al zijn zwakheid.’”

Commentaar:

In deze krant openbaart ds. H.J. Hegger zich weer als de bedrieger die het protestantisme al jaren in eenheid onder de paus wenst te brengen. Volgens Hegger was deze paus sterk op Jezus Christus gericht. Veel pausen hebben hun macht gebruikt op een manier die Christus niet heeft bedoeld. Maar dat is Johannes Paulus II niet aan te rekenen, vindt Hegger. De paus was dus een ware christen – volgens Hegger zijn broeder - en heeft zijn macht gebruikt zoals Christus bedoelt. We willen dit van deze onzin zeggen; ds. Hegger heeft Rome nog nooit innerlijk verlaten. Als ds. Hegger zich niet bekeert dan zal de inhoud van Openbaring 14:11 zijn deel zijn. Want Gods beloften en Zijn bedreigingen zijn in Christus ja en amen! Ds. J. Calvijn zegt in zijn verklaring van Johannes 12 het volgende: “*Wij kunnen dus Christus niet zegenen, zonder de Paus te vloeken en zijn vervloekte tyrannie, die hij tegenover Christus heeft opgericht. Hij slingert zijn vloekspraken als bliksemen met groot geweld tegen ons, maar wij mogen ze gerust verachten als holle woorden. Maar daartegenover stelt de Heilige Geest ons hier een schrikkelijke vloek voor, waardoor hij met al zijn pracht en praal tot in het onderste van de hel geworpen wordt.*” Duidelijke taal!

In het artikel *Benedictus XVI* dat ds. Hegger meestuurde bij een van zijn rondzendbrieven zegt hij het volgende:

“Aanvankelijk was ik niet blij met de keuze van kardinaal Joseph Ratzinger als nieuwe paus. Ik had hem altijd gezien als het hoofd van de Congregatie van de Geloofsleer. De vroegere naam van dat pauselijk departement was: de Congregatie van de Inquisitie.” “Ratzinger was voor mij dan ook als de kille waakhond van de orthodoxe r.-k. kerkleer. Maar toen ik hem zag voor de televisie, kwam hij heel anders op mij over. Hij straalde een ootmoedige en zachtmoedige mildheid uit.” “Maar omdat Ratzinger ook in dat boekje (nl. Openbaring en overlevering, 1965, (CHvdH) zijn innige en levende geloof in de levende Christus uitsprekt, kan en wil ik hem zien als een broeder in Christus.” “Maar hoe kan een paus zich dan laten aanspreken als ‘Heilige Vader’ (Ik ben overtuigd dat Ratzinger *persoonlijk* beslist niet heeft zitten genieten van de hulde die hem werd toegebracht. Ik herhaal: hij kwam op mij over als een ootmoedig man).”

Commentaar:

Hierboven heeft u weer een duidelijk bewijs van het bedrog dat ds. Hegger al tientallen jaren pleegt. We hebben nu al zwart op wit dat Hegger naast kardinaal Simonis, drie pausen als kinderen van God aanziet, namelijk paus Pius XII, Johannes Paulus II en Benedictus XVI. Wellicht zijn meerdere andere pausen ook al door de ‘van de Roomse kerk naar de Rooms-protestantse afvalligheid bekeerde priester’, zaliggesproken.

In *'Het etaleren van zijn zwakheid ging te ver'* staat verder nog het volgende:

“Ik vind dat de paus juist te ver is gegaan in het etaleren van zijn zwakheid”, zegt **prof. dr. B. Kamphuis**. De **vrijgemaakt-gereformeerde hoogleraar** las ergens dat de paus niet wilde aftreden omdat ‘Christus ook niet van het kruis afkwam’. “Christus kwam niet van het kruis af omdat Hij voor ons moest lijden. Dat hoefde de paus niet. Op zo’n moment laat hij zich als ‘plaatsvervanger van Christus’ zien, wat hij niet is.” Toch waardeert Kamphuis het wel dat Johannes Paulus II ook zijn zwakheid toonde. “Het verlies van menselijke glorie laat ook iets van de kern van het christelijk geloof zien. Gods werk komt niet met kracht of geweld, maar door zijn Geest.” In een van de kerkdiensten die Kamphuis gisteren bezocht, is uitgebreid aandacht gegeven aan het overlijden van de paus. “De voorganger was een evangelisatie-predikant uit Gent, België. Hij noemde in zijn gebed de betekenis van de paus, maar hij bad ook voor de vele gelovigen binnen de Rooms-Katholieke Kerk. Het was een eerlijk gebed, waarin hij ook de moeite van veel rooms-katholieken met de ‘protestantse sekte’ in Gent noemde.”

Commentaar:

Ook de vrijgemaakt-gereformeerde prof. Kamphuis toont zijn grove onwetendheid over de antichrist. Hij waardeerde het dat de paus zijn zwakheid toonde, omdat het verlies van menselijke glorie iets van de kern van het christelijk geloof laat zien. Het feit dat Kamphuis spreekt over ‘vele gelovigen’ binnen de Roomse kerk duidt ook zijn verroomsing aan. Daarnaast noemt hij het gebed waarin de betekenis van de paus naar voren komt een ‘eerlijk gebed’. Ach, mocht hij maar eens tot het eerlijke gebed komen: “Heere, leer ons bidden zoals het behoort.”

Het artikel *'Het etaleren van zijn zwakheid ging te ver'* gaat verder met de volgende woorden:

“Ook in de kerk die de **hervormde dr. ir. J. van der Graaf** bezocht is aandacht gegeven aan het overlijden van de paus. “De jonge predikant bad voor alle mensen die zo’n intens verdriet hebben om het heengaan van de paus”, aldus de **vroegere secretaris** van de **Gereformeerde Bond**. Hoe kijkt hij aan tegen het overlijden van de paus? “Laat ik allereerst zeggen dat het pausschap zelf voor mij als protestant niet aanvaardbaar is. Ik zie de paus dan ook beslist niet als plaatsvervanger van Christus.” Toch ziet Van der Graaf met waardering dat de hele wereld getuige is van de manier waarop de paus zijn laatste weken doorbracht. “Hij liet aan het eind van zijn leven belangrijke christelijke symbolen zien. Zo liet hij het lijdensevangelie voorlezen. Hij aanvaardde duidelijk de grote heilsfeiten zoals de maagdelijke geboorte en het lijden, sterven en de opstanding van Jezus Christus.” Hij was volgens Van der Graaf iemand “die sterk de christenheid representeerde. Hoe duidelijker hij dat deed, hoe liever het me was.”

Commentaar:

Ook de uitspraken van dr. ir. J. van der Graaf, oud-secretaris van de Gereformeerde Bond, geven aan hoe dicht Rome al genaderd is. Van der Graaf ziet de paus dan niet als plaatsvervanger van Christus, maar zijn verdere getuigenis geeft toch wel aan wie Van der Graaf is. Hij ziet met waardering dat de paus aan het einde van zijn leven belangrijke christelijke symbolen liet zien. De paus representeerde sterk de christenheid volgens de oud-secretaris van de Gereformeerde Bond. En hoe duidelijker de paus dat deed hoe liever het Van der Graaf was. Volgens hem is de paus dus ook christelijk. Het Woord spreekt over de antichrist, de zoon der verderfenis, de grote hoer en het beest. Helaas heeft hij (en velen met hem) deze klare en krachtige bijbeltaal losgelaten.

In *'Het etaleren van zijn zwakheid ging te ver'* kunnen we nog meer gruwelijke uitspraken lezen:

“Toen de paus net aantrad, was ik bang voor een nieuwe contrareformatie”, zegt **prof. dr. A. van de Beek**. “Nu zie ik sterker het belang van de eenheid van de christelijke kerk en zijn duidelijke standpunten waarin de paus zijn rug rechthield desnoods tegen de hele wereld in.” De paus liet volgens de **dogmaticus** aan de **Vrije Universiteit** duidelijk zien dat “het geloof een onafhankelijke plek heeft in de wereld. Daar kunnen de protestanten met hun besluiteloosheid en hun elk-wat-wils-geloof wat van leren. Op zulke dagen als nu voel ik sterk een eenheid en verbondenheid. Er is één Heer, één doop.” Ook voor Van de Beek is de nadruk die de paus legde op de waarde van het leven, belangrijk. “Hij liet zien dat elk mensenleven waarde heeft, ook als het in onze ogen waardeloos is.”

Commentaar:

Waarom zou prof. Van de Beek geen belangrijke functie op een roomse universiteit kunnen vervullen? Rome en Reformatie horen toch bij elkaar? Bespottelijk om te zeggen dat de paus de waarde van het leven belangrijk vond. De paus is er de oorzaak van dat zijn één miljard onderdanen de eeuwige dood moeten sterven. Zou deze professor in de dogmatiek het verder nooit opgevallen zijn dat er fundamentele onoverbrugbare verschillen zijn tussen de protestantse en de roomse leer? Hoe zou deze ‘protestantse’ dogmaticus zich voelen als hij de Trentse vervloekingen leest? Iets van: “Als ik naar de bisschop van Rome luister dan gelden ze niet voor mij”?

In *'Het etaleren van zijn zwakheid ging te ver'* staat verder nog het volgende:

“Dat de paus van voetbal hield, spreekt mij erg aan”, zegt de **christelijke-gereformeerde prof. dr. H.J. Selderhuis**. “Dat geeft aan dat hij midden in het leven stond.” Minder te spreken is hij over de sterke nadruk die de paus op de Marialeer legde en dat hij zich plaatsvervanger van Christus en Heilige Vader liet noemen. “Ik zie vooral een verbondenheid omdat hij het gezag van de Heilige Schrift erkende en daar belangrijke ethische consequenties uit trok, ook al gingen die soms te ver.” Verder waardeert Selderhuis zijn duidelijkheid. “Hij was recht voor z'n raap. Daar kunnen wij wat van leren.”

Commentaar:

De christelijke-gereformeerde prof. dr. H.J. Selderhuis ziet vooral een verbondenheid met de paus omdat hij het gezag van de Heilige Schrift erkende en daar belangrijke ethische consequenties uit trok. U moet weten dat prof. Selderhuis docent kerkgeschiedenis is. We mogen van hem verwachten dat hij de roomse en protestantse leer en kerkgeschiedenis kent. Dan behoort hij ook te weten dat wat hij zegt dwaasheid is, omdat bij Rome de traditie en de leeruitspraken belangrijker zijn dan het Woord. Vroeger verbrandde de Roomse kerk de Bijbels. Tegenwoordig zorgt ze ervoor dat men valse Bijbels in huis heeft zoals de NBV-bijbel. Selderhuis geeft wel aan dat hij als professor wel erg onwetend (of afvallig!) is door te zeggen dat de paus het gezag van de Heilige Schrift erkende. Als Johannes Paulus II het gezag van de Bijbel zou erkennen dan zou hij de uitspraken van Trente, de mis, de pauselijke onfeilbaarheid, de Mariaverering, de liturgie, de kerkregering en de geschiedenis als gruwelijk moeten bestempelen.

Om aan te geven hoe gruwelijk de roomse eredienst is willen we u de bijbelse argumenten doorgeven waarom het alleen al zondig is om de Roomse kerk te bezoeken. De meeste van onderstaande argumenten zijn ontleend uit het boekje *Timotheüs* van ds. Willem Teellinck.

1. Allereerst is de roomse eredienst extreem afgodisch waardoor de Roomse kerk nog meer een afgodentempel is dan de tempels der heidenen. De Heere wordt daar schandelijk onteerd en de Heere heeft ons nergens het recht gegeven om afgoderij te bekijken en afgodentempels te bezoeken. Hij gebiedt veel eerder om alle contact met afgoderij te vermijden. Zie Gen. 19:16-17; Jes. 48:20; Jer. 50:8; Jer. 51:6; Ez. 18:11-13; Ef. 5:11; 1 Thess. 5:22; 1 Joh. 5:21; Openb. 18:4. Willem Teellinck schrijft: “Ja, sommigen zijn zo totaal verblind, dat ze er niet voor terugdeinzen om hun avond- en morgengebeden, hun preken, ja zelfs de Mis bij te wonen.”

2. God komt niet aan Zijn eer in de Roomse kerk, terwijl wij alles tot Zijn eer moeten doen. 1. Kor. 10:31.

3. We moeten ons onthouden van alle schijn des kwaads. 1 Thess. 5:22.

4. Een gelovige is de bruid van Christus. Als een christen de Roomse kerk bezoekt dan pleegt hij/zij geestelijk overspel en hoererij. De Heere veroordeelt dit scherp in Openb. 2:22.

5. Het is onze plicht om de Heere te dienen met het lichaam. 1 Kor. 6:20. Als we onze ogen dan misbruiken om de Roomse afgoden te bekijken en de tong niet gebruiken om op staande voet iedereen te waarschuwen voor deze gruwelijkheden, dan begaan we grote zonden.

6. Ons lichaam is een tempel van de Heilige Geest. Dat mag daarom niet besmet worden met de afgoden. 2 Kor. 6:16.

7. Andere christenen worden geërgerd als de Roomse kerk bezocht wordt. Dit is ook een reden waarom rooms kerkbezoek zondig is. 1 Kor. 8:13.

8. We moeten de Heere bidden dat Hij ons niet in verzoeking wil leiden. Mattheüs 6:13. We moeten onszelf dan ook niet in verzoeking brengen door de Roomse kerk te bezoeken.

9. Als we de Roomse kerk zouden bezoeken, dan zouden we uit fatsoen stil zijn in de kerk. We zouden in ieder geval niet heel hard gaan schreeuwen en stampen. Door stil te zijn in de Roomse kerk geven we dus (enigszins) aan dat we respect voor hun godsdienst hebben. De drie jongelingen uit Daniël 3 zouden in ieder geval niet stil zijn in zo'n afgodentempel.

10. De Heere beveelt ons in Openb. 18:4 dat we Babylon moeten verlaten, opdat we aan haar zonden geen gemeenschap zouden hebben.

11. Een andere reden om niet naar de roomse drekgoden te gaan kijken is het feit dat men zichzelf censurabel stelt, hoewel het de vraag is welke kerk zich daar werkelijk druk over maakt.

12. De kerk in Nederland is al diep vervallen. Als wij graag zien dat daar verbetering in komt dan moeten we bij onszelf beginnen. Als iedereen zijn eigen stoep schoonveegt dan ziet het er al spoedig een stuk schoner uit. Ook dit moet voldoende zijn om de roomse drempel maar niet over te stappen.

13. De Heere heeft nergens in Zijn Woord voorgeschreven om afgoderij te bekijken in het kader van evangelisatie. We moeten niet wijzer dan God wezen door te denken dat het doel de middelen heiligt. Jes. 8:20. De Stichting Evangelisatie Bunde en omstreken van evangelist C.A. van den Boogaart mag wel eens uitleggen waarom zij ieder jaar tijdens het jongerenevangelisatiekamp de mis bezoeken om daarna in diezelfde afgodentempel psalmen en geestelijke liederen te gaan zingen.

Het **Reformatorisch Dagblad** publiceerde op 4 april 2005 het artikel „*Een paus is onze kerkvader niet*”. Dit verhaal geeft weer hoe diverse huidige kerkvaders anno 2005 denken over Rome. Het volgende staat geschreven:

“De **scriba** van de **Protestantse Kerk in Nederland**, **dr. B. Plaisier**, denkt dat Johannes Paulus II in de herinnering zal voortleven als een belangrijke paus uit de geschiedenis van de Rooms-Katholieke Kerk, „die getoond heeft een volgeling van Jezus Christus te willen zijn. Zijn sterke persoonlijkheid, zijn vaste overtuigingen en visie, maar ook zijn communicatieve vaardigheden hebben daar in belangrijke mate aan bijgedragen.” Teleurgesteld is dr. Plaisier over de oecumenische inspanningen van de paus. „Nog altijd heeft de Rooms-Katholieke Kerk op het hoogste niveau moeite om protestanten als gelijkwaardige partners te zien in de oecumene. Daar lag duidelijk niet de hoofdaandacht van de overleden paus.”

Commentaar:

Het kan zijn dat u het saai vindt dat steeds maar weer hetzelfde commentaar geleverd wordt. We kunnen het ons voorstellen. De generaals en kolonels zitten zo ver van het front af, dat het toch eens nodig is om te wijzen dat hun loopgravenstelsel overal te vinden is, maar niet op de plaats waar de gevaarlijkste vijand binnendringt. Wat zou mijnheer Benedictus geglunderd hebben toen zijn dienstknechten aankwamen met mappen met daarin krantenknipsels uit diverse reformatorische bladen. Hij heeft dit misschien wel gevierd door een tostie te eten. Wat dr. Plaisier betreft; deze man heeft geen gave des onderscheids. De paus heeft de Geest Gods gelasterd volgens Openb. 13:6. Volgens Plaisier heeft deze lasteraar getoond een volgeling van de Heere Jezus te zijn. Plaisier is kolonel in het christelijke leger, maar het mag duidelijk zijn dat hij een insluiper is vanuit het roomse kamp. Plaisier is teleurgesteld dat zijn paus nog niet op één lijn zit met het afvallige protestantisme. Nog niet, hij moet nog even geduld hebben en dan wappert de geelwitte pauselijke vlag bij het hoofdkantoor van de PKN.

Het verhaal „*Een paus is onze kerkvader niet*” gaat verder:

“**Ds. M. Golverdingen**, lid van het **moderamen** van de **Gereformeerde Gemeenten**, zegt dat de paus een actief man was, die heeft geprobeerd om de Nederlandse kerkprovincie te reorganiseren. „Ook is hij echter de man die de Mariadevotie buitengewoon heeft gestimuleerd. Ik kan echter niet zeggen dat door zijn toedoen de kloof tussen Rome en de Reformatie kleiner is geworden. Zo heeft deze paus voorzover ik kan nagaan de kern van de leeruitspraken van Trente niet laten vallen.”

Commentaar:

Inderdaad heeft de paus de kern van de leeruitspraken van Trente niet laten vallen. Dat zal zijn opvolger ook niet doen. Dat zal Rome nooit doen. Rome blijft namelijk altijd dezelfde. De kloof tussen het ware Rome en het ware Protestantisme zal tot in eeuwigheid onoverbrugbaar blijven. De kloof tussen Rome en het pseudo-protestantisme zal wel steeds kleiner worden. En dat niet omdat Rome water bij de wijn doet, maar omdat de protestanten graag terug willen naar de moederkerk. Wat daar zo fijn aan is mogen ze ons wel eens uitleggen. Ik hoor van ds. Golverdingen geen woorden als antichrist, het beest en de hoer van Babel. Waarom niet?

Ds. G.H. Kersten was er nog duidelijk over. Hij zei in *De Saambinder* van 23 september 1937 het volgende: “Nooit kunt ge diep genoeg Rome verfoeien. Zijn leer is afgodisch, zijn paus (zeiden onze vaders) de anti-christ, zijn optreden vol van helse vijandschap. Zijn wij dan vergeten dat onze vaders gemarteliseerd zijn? Naar schavot en brandstapel verwezen? Zijt gij het vergeten, gij Protestanten, die nu man of vrouw of kind of welk familielid ook aan Roomsche handen kunt toevertrouwen?”

Het artikel „*Een paus is onze kerkvader niet*” gaat verder met deze woorden:

“**Drs. P. J. Vergunst, algemeen secretaris van de Gereformeerde Bond:** „Een paus blijft een paus. Hoe sympathiek de reislustige Johannes Paulus II ook overkwam, hoe dicht bij de mensen hij als een herder wilde zijn, hoezeer hij zich ook inzette voor de menswaardigheid van het leven, geen sterfelijk mens kan op aarde plaatsbekleder van Christus zijn. Een paus is onze kerkvader niet. Dit overlijden stelt wel de vraag of wij ons vertrouwen stellen op het enige en volkomen offer van Jezus Christus. Dat is beslissend voor ons leven, voor ons kerkzijn.”

Commentaar:

Ook bij drs. P.J. Vergunst lezen we niets over de leer van de roomse antichrist. Waarom niet? Mag dat niet van zijn kerkvader dr. B. Plaisier?

In het artikel „*Een paus is onze kerkvader niet*” staan ook rare uitspraken:

“**Ds. J. Westerink, synodevoorzitter van de Christelijke Gereformeerde Kerken,** heeft „de laatste tijd veel medelijden met de paus gehad, omdat ik het gevoel had dat hij dienst moest doen als een soort levende relikwie. Nu hij gestorven is, wordt dat lijden hem verder bespaard. Als hij sterft, zal hij echter ook voor de Rechter moeten verschijnen. Men is alleen behouden wanneer men als arme zondaar schuilt achter het bloed van het Lam. Dat geldt ook voor de paus. Ik ben de paus dankbaar voor de manier waarop hij zich uitliet in allerlei ethische kwesties. Helaas was hij echter een groot aanhanger van de Mariaverering. Daarmee deed hij tekort aan het grote zaligmakende werk van de Heere Jezus.”

Commentaar:

Waarom zouden we medelijden moeten krijgen met de paus? Waarom het eigen kerkvolk zich laten bedriegen voor de eeuwigheid en zich druk gaan maken om een paus die toch nooit gered kan worden? En waarom had ds. Westerink medelijden met de paus? Vanwege zijn eeuwige verdoemenis? Nee hoor, maar omdat hij dienst zou doen als levende relikwie. Nu hij gestorven is wordt hem dat lijden verder bespaard. Maar is dat lijden onder Gods eeuwige toorn niet veel erger, ds. Westerink? De Heere wil geen pausen in de hemel. De paus heeft zijn genot gehad, terwijl christenen onder zijn bewind verdrukt werden. Hij deed niet tekort aan het zaligmakende werk van Christus, maar hij loochende het. Ja, hij vervloekte de leer en de personen die geloofden in “uit vrije genade alleen, door het geloof”. Dat is realiteit! Inderdaad is het zo dat men behouden is als men schuilt achter het bloed van het Lam, maar het is ook bijbels om te stellen dat diegenen die het beest aanbidden, verloren gaan. Zie Openb. 14:11.

Het artikel „*Een paus is onze kerkvader niet*” gaat verder:

“De **voorzitter** van de **synode** van de **Hersteld Hervormde Kerk, ds. D. Heemskerk**, stelt dat de paus het hoofd van een kerk was waar het „alzo spreekt de Heere” niet centraal staat. „En dat moet toch de hoofdzaak zijn voor een kerk. Ook voor de paus kwam, net als voor ons allen, de dag waarop hij zich moest verantwoorden voor de grote Rechter van hemel en aarde.”

Commentaar:

Inderdaad staat het “alzo spreekt de Heere” niet centraal bij Rome. Ds. D. Heemskerk drukt zich wel erg voorzichtig uit. Jammer dat we die radicale bijbeltaal missen.

Het artikel „*Een paus is onze kerkvader niet*” gaat weer verder:

“Ook voormannen van verschillende organisaties geven hun reacties op het overlijden van de paus. **T. Verboom, vice-voorzitter** van de **Vereniging Protestants Nederland**, vindt dat de paus zich heeft doen kennen „als een integer, gevoelig en bewogen mens. Hij heeft ongetwijfeld veel voor de Rooms-Katholieke Kerk betekend omdat hij zich daar sterk voor heeft ingezet. Er zijn verschillen met de kerk van de Reformatie, maar op zijn manier heeft de paus denk ik toch iets laten zien van wat het volgen van Christus voor hem betekende. En het is mijn indruk dat hij ten diepste vertrouwde op het verzoenende werk van Christus.”

Commentaar:

De vice-voorzitter van de Vereniging Katholiek Nederland... Oh, excuses, we bedoelen de vice-voorzitter van de Vereniging Protestants Nederland maakt er ook een potje van. Als specialist behoort de heer T. Verboom te weten wat Johannes Paulus II allemaal heeft uitgespookt. Maar nee, men ziet aan wat voor ogen is. En ja, er zijn nog verschillen tussen Rome en Reformatie, en inderdaad daarin heeft hij gelijk. De verschillen tussen Rome en christelijk Nederland in 2005 zijn niet zo bar groot. Daarom gelooft hij dat de paus vertrouwde op het verzoenende werk van Christus. We willen van deze gelegenheid gebruik maken om aan te tonen dat het voor een doorsnee papist niet mogelijk is om zalig te worden als hij tot zijn dood toe rooms blijft. Voor het roomse opperhoofd geldt: want als de rechtvaardige nauwelijks zalig wordt, waar zal de goddeloze en zondige paus dan verschijnen?

“Dat een papist als zodanig, die volgens de samengevoegde beginselen van de leer en godsdienst die in het pausdom worden opgevolgd, leeft en sterft, niet zalig kan worden noch enige verwachting hebben kan om voor God gerechtvaardigd te worden.

Ik zeg, een papist die volgens de wezenlijke beginselen van het pausdom leeft en sterft. Welke beginselen in het bijzonder betrekking hebben op deze drie zaken:

1. op hun toeschrijven en geven van zulk een uitgestrekte autoriteit, eerbied en aanbidding aan de paus zoals zij gewoonlijk doen;
2. op de wijze of manier hoe zij de rechtvaardigmaking en de zaligheid van een zondaar voor God aanvoeren zoals die in hun leer voorgesteld wordt;
3. op de manier van hun godsdienst; dat is: het aanbidden van heiligen, het dienen van de beelden, het opofferen van de mis en andere dergelijke dingen die volgens de leer, wetten en praktijk van die kerk erkend en opgevolgd worden.

Wij zeggen dat een mens die deze dingen toegedaan zijnde en zo leeft en sterft, ofschoon hij niet in uitwendige arbeidzaamheid gebrekkig is, nochtans om deze reden als zijnde een papist die schuldig is aan de drie gemelde algemene hoofdleringen, niet anders dan aan Gods oordeel onderworpen kan zijn en zonder enige vaste hoop om volgens deze beginselen zalig te worden, sterven moet. Indien het gevorderd wordt dat wij ten aanzien van de gronden welke hun zaligheid onmogelijk maken, enige verdere voldoening geven, zo zeggen wij dat dezelve ontstaat uit deze twee gronden, welke zulks onfeilbaar bewijzen:

- a. Dat deze weg van het pausdom in zichzelf bovenmate zondig is en voor God verfoeilijk is, en dus een mens op een meer als algemene wijze aan Zijn toorn onderworpen maakt.
- b. Gelijk het pausdom in zichzelf bovenmate zondig is, zo stelt het ook geen vaste grond voor tot wegneming van de zonde, maar het laat een mens zonder enige vaste hoop van verlossing van zijn oorspronkelijke of dade-

lijke zonde, behalve dat het hem buiten staat stelt om zichzelf als zondig aan te merken of om naar de rechte genezing daarvan te zoeken. Daar nu deze twee tezamen worden gesteld, te weten zware zonde en geen weg om dezelve weggenomen te krijgen, wat kan er dan anders verwacht worden als een onvermijdelijk verderf en verdoemenis? Want waar de kwaal dodelijk en er geen genezing is, daar moet de dood onvermijdelijk wezen.”

Bovenstaande woorden komen uit de ganzeveer van prof. J. Durham en stonden vorig jaar in de oktober-editie van *In het Spoor*.

Het artikel „*Een paus is onze kerkvader niet*” gaat verder met IRS:

“**A. W. van Bragt, evangelist en officemanager** bij de **stichting In de Rechte Straat**, zegt dat de paus een man was die de kerk in het oude spoor heeft weten te houden. „Hoewel hij een ontwikkeld man was, stond hij toch dicht bij het gewone kerkvolk en de jeugd. Zijn aandacht voor de Mariaverering was echter zeer groot. Ik heb daarom niet het idee dat de afstand tussen bijbelgetrouwe protestanten en de Rooms-Katholieke Kerk tijdens zijn pontificaat kleiner is geworden. Nu de paus gestorven is, hoop je dat hij de God ontmoet heeft die hij ook verwachtte te ontmoeten. Ook Karol Wojtyla moest persoonlijk als mens voor Gods rechterstoel verschijnen.”

Commentaar:

Er is geen hoop voor de paus, mijnheer Van Bragt. Met al uw hopen doet u vergeefse moeite. Ook uit het artikel *Protestanten naderen tot rooms-katholieken* in het **Nederlands Dagblad** van 5 april 2005 kunnen we diverse uitspraken van protestantse leiders verzamelen. Er staat het volgende:

“Dat het Vaticaan in het normen- en waardendebat zijn mannetje staat, daarover lijkt in orthodox-protestantse kring weinig twijfel te bestaan. “De manier waarop het Vaticaan stelling neemt op ethisch gebied, dus als het gaat om abortus en euthanasie, daar kunnen wij volledig achter staan”, zegt **ds. A. Moerkerken**, van de **Gereformeerde Gemeenten**. Ds. Moerkerken voelt die verbondenheid (namelijk vanwege zogenaamd steeds meer Schriftgezag in de RKK - CHvdH) echter niet. Over de zaterdag overleden paus wil hij niet oordelen – “dat is aan God” – maar het ‘instituut paus’ noemt hij, in navolging van de Nadere Reformatie ‘de antichrist’. “Aan die opvatting ligt het concilie van Trente ten grondslag. Toen heeft de Rooms-Katholieke Kerk bepaald dat ieder die gelooft in rechtvaardiging door geloof alleen, vervloekt is. De paus heeft veel goede dingen gedaan, maar die uitspraak is nooit herroepen.” Ook omdat de rooms-katholieken aan Mariaverering doen, en omdat de Rooms-Katholieke Kerk zichzelf als de enige ware kerk beschouwt, kan Moerkerken

niet begrijpen dat er orthodoxe protestanten zijn die, zoals in het Nederlands Dagblad van gisteren, positief zijn over de paus. “Wortelen we dan nog wel in de Reformatie, vraag ik mij af. Zien we de verschillen wel?”

Commentaar:

Ds. A. Moerkerken van de Gereformeerde Gemeente is één van de weinige protestantse kerkleiders die in de media heeft beweerd dat de paus de antichrist is. Dit is als positief te beschouwen. Hij zegt in het ND dat aan deze opvatting het Concilie van Trente ten grondslag ligt. Helaas wijkt ds. Moerkerken hierin af van het spoor der vaders. Onze gereformeerde vaders leerden op grond van de Schrift (Openb. 9:1) dat de paus als antichrist is opgekomen in de 7^e eeuw. Daarnaast is de leer van de pauselijke antichrist gebaseerd op het getal van het beest 666 (Openb. 13:18), op het feit dat de paus als God wenst te regeren (2 Thess. 2:4), dat hij het bloed der heiligen vergoten heeft (Openb. 17:6) en dat Rome is gelegen op zeven bergen (Openb. 17:9). Het Concilie van Trente bevestigt alleen deze leer van de roomse antichrist. Daarnaast zei Moerkerken dat hij over de gestorven paus niet wil oordelen omdat dat aan God is. Het klinkt wel aardig. Maar als we op grond van de Schrift belijden dat de paus de antichrist is, dan mogen we, ja, dan moeten we oordelen dat de paus nu bij zijn vader is, ja bij de vader der leugenen. Calvijn oordeelt het volgende in zijn verklaring van Johannes 12:13 “Maar daartegenover stelt de Heilige Geest ons hier een schrikkelijke vloek voor, waardoor hij (namelijk de paus – CHvdH) met al zijn pracht en praal tot in het onderste van de hel geworpen wordt.”

In *Protestanten naderen tot rooms-katholieken* staat nog een stukje over Knevel:

“**Andries Knevel, presentator** bij de **Evangelische Omroep**, krijgt zelden kritiek omdat hij – als protestant – katholieke gasten interviewt. Iemand als Simonis, die bijbelse taal spreekt, spreekt blijkbaar veel mensen aan. Juist ook op het protestantse grondvlak vinden ze het mooi dat er ook katholieken zijn die evangelische taal spreken.”

Commentaar:

De heer Knevel zegt hier duidelijke taal. Simonis spreekt volgens hem bijbelse taal. Tweemaal hebben we in het Katholiek Nieuwsblad (nl. van 8 en 29 april 2005) een column van Knevel gesignaleerd. Zou hij dat ook mogen doen als hij antipapistische neigingen zou tonen? Wat is het verschil tussen dat ‘protestantisme’ en tussen het Rooms-Katholicisme? Het is in ieder geval gruwelijk! We kunnen ook niet veel anders verwachten aangezien de Evangelische Omroep mede door ds. Hegger is opgericht.

In *Protestanten naderen tot rooms-katholieken* staat verder nog het volgende over een vrijgemaakte kerkhistoricus:

“Ook de **vrijgemaakt-gereformeerde kerkhistoricus prof. dr. F. van der Pol** noemt de Rooms-Katholieke Kerk in het normen- en waardendebat “een stevige partner”. “Zij nemen daarin duidelijk stelling. Wat dat betreft heb ik meer met orthodoxe katholieken dan met schriftkritische protestanten”. Van der Pol juicht het toe dat zijn studenten tegenwoordig ook geschriften van vóór de Reformatie bestuderen. Bovendien kunnen gereformeerden volgens hem nog wel wat opsteken van de katholieke manier van “mediterend bijbellezen”. “Zij gaan anders met de Bijbel om, lopen als het ware mediterend om een tekst. Daar kunnen wij wel wat van hen leren, net als overigens van bepaalde bewegingen in de Nadere Reformatie, waar men leert effectiever met het geloof om te gaan dan wij soms doen”, aldus de hoogleraar, die

overigens aangeeft het met bepaalde rooms-katholieke leerpunten nog steeds niet eens te zijn.”

Commentaar:

Van ‘generaal’ prof. Van der Pol mogen we toch wel verwachten dat hij vanwege zijn kennis van de kerkgeschiedenis weet hoe gevaarlijk Rome is en blijft. Hij geeft wel aan dat hij bepaalde roomse leerstukken nog steeds niet heeft aanvaard, maar misschien komt dat nog wel. Want voor een protestant die zijn kerkgeschiedenis niet serieus neemt zijn er meestal maar weinig fundamentele verschillen. De grootste onoverbrugbare stap blijkt vaak de stap te zijn die teruggaat naar de oude paden van Reformatie en Puritanisme. Een ‘orthodoxe katholiek’ gelooft trouwens in de roomse afgoderij van de mis. Wat dat betreft zijn de schriftkritische protestanten toch nog ‘rechtzinniger’ dan de meest orthodoxe papisten. En als het om de vroomheidsbewegingen gaat kan men beter in de leer gaan bij het Schotse Puritanisme met mannen als prof. Samuel Rutherford die dagelijks uren in gebed waren. Laat de studenten die Schotse werken bestuderen. En leer hen hoe de Heere in de Reformatorische geloofshelden heeft willen werken en leer hen te zien hoe schraal het geestelijk leven nu is in verhouding tot vroeger.

Dr. W. van Vlastuin, hersteld hervormd predikant te Katwijk aan Zee, schreef op verzoek van het Reformatorisch Dagblad een artikel genaamd *Kloof tussen Rome en Reformatie* met als onderkop *Leer van de zaligheid blijft breekpunt met Rooms-Katholieke Kerk* dat op de opiniepagina werd geplaatst op zaterdag 9 april 2005. Hij besluit zijn artikel met de volgende woorden: “Kortom, we zien nog steeds uit naar de reformatie van de Roomse Kerk.”

Commentaar:

Dr. Van Vlastuin zegt in zijn artikel een aantal correcte zaken, maar aan het slot te schrijven dat hij uitziet naar de reformatie van de Roomse Kerk is wel heel grof. Het lijkt voor de naïeve lezer niet heel bijzonder, maar deze uitspraak heeft de volgende consequenties, namelijk:

1. Het pausdom is dan niet de antichrist.
2. De hoer van Babel zal niet als een molensteen in de zee geworpen worden, zoals de Openbaring van Johannes ons leert.
3. De Roomse kerk is dan de ware kerk van de Heere Jezus.
4. Onze gereformeerde vaders zijn onterecht uit de Roomse kerk gegaan.
5. De vele getrouwe gereformeerde theologen van de laatste honderden jaren christendom hebben gedwaald in hun visie op de antichrist en in hun visie op de val van het pausdom.
6. De Reformatie was niet Gods werk, maar een vergissing die ongedaan gemaakt moet worden.

Kortom, Gods heerlijke werk ten tijde van de Reformatie wordt hierdoor ernstig aangetast. De protestanten uit Nederland, Engeland, Schotland, Frankrijk, Duitsland, Hongarije, Zwitserland, Italië en andere landen zouden dan voor niets als getuigenis tegen het antichristelijke Rome hun leven hebben opgeofferd. De Roomse Kerk kan volgens haar eigen leer zelfs niet gereformeerd worden aangezien ze leert dat de Kerk *semper idem* (altijd dezelfde) is. Kortom, de uitspraak van Van Vlastuin is een verzinsel uit de hel en heeft geen grond in de Schrift omdat er nergens voorspeld is dat de Roomse kerk gereformeerd zal worden.

Ds. W. Silfhout schreef in **De Saambinder** (weekblad **Geref. Gem.**) van 14 april het artikel **Johannes Paulus II**. Daarin zegt hij: “Is de paus dan de antichrist? Zo werd hij door de Nadere Reformatie wel genoemd. Maar het gaat niet om een mens, maar om de leer. Het instituut paus, waarbij de bisschop van Rome als onfeilbaar wordt gezien, is een antichristelijk instituut.”

Commentaar:

Ds. Silfhout lijkt duidelijk te zijn door te stellen dat het pausdom antichristelijk is, maar toch is hij dat niet. Hij legt niet uit welke kenmerken volgens de Bijbel aan de antichrist toe te schrijven zijn. Hij noemt het pausdom wel een antichristelijk instituut, maar het komt mij over zoals New Age en de Islam ook wel als antichristelijk worden aangeduid. Helaas ontbreekt de klare taal van onze gereformeerde vaders door niet duidelijk te stellen dat het pausdom dé antichrist is en waarom zij dat is.

Ds. J. Jonkman, predikant te Drachten, schreef in **De Wekker** (landelijk orgaan **Chr. Geref. Kerken**) van 8 april het artikel **De paus overleden**. Hij zegt het volgende:

“Wat zouden Luther en Calvijn hebben gedaan als in hun dagen een man als de nu overleden paus Johannes Paulus II in het Vaticaan had gezeten? De vraag is niet te beantwoorden. De paus was een volbloed rooms-katholiek man, die elke letter van de leer van de rooms-katholieke kerk voor zijn rekening nam. En tegelijk was hij een diep gelovig man die in een van zijn encyclieken duidelijk stelde dat ‘Christus de enige Middelaar tussen God en mensen is’. Maar deze belijdenis nam weer niet weg dat de verering van Maria en de heiligen door de paus krachtig bevorderd werd. En van de beruchte uitspraken van het concilie van Trente heeft hij ook geen woord teruggenomen.” (...) “Onmiskenbaar is Johannes Paulus II een man van betekenis geweest. Protestanten hoeven geen moeite te hebben om dit voluit te erkennen. Deze paus had vele gaven gekregen. Hij was intelligent en geleerd, wilskrachtig en toegewijd. Hij stond voor de kerk en de zaak van Christus zoals hij die zag. Hij zocht niet naar eer en roem. Grootsheden van leven in de wereld was hem vreemd.” (...) “Op een bepaalde manier bemoeide hij zich met de grote wereldpolitiek. En daar is ook weinig kwaad van te zeggen. De reformatoren deden het ook. De paus wilde navolger van zijn Heer zijn. Hij wilde de gezindheid van Christus laten zien aan de wereld. Daarin wilde hij herder en voorganger van de één miljard (!) rooms-katholieke mensen in de wereld zijn. Hij was een man van vrede. De wereld heeft reden om hem te gedenken als een vredestichter.” (...) “We spreken waardering uit voor het vele goede dat deze paus heeft gedaan. Hij waaide niet mee met allerlei winden inzake leer en de ethiek.” (...) “Veel jongeren wisten zich door deze paus aangesproken. Hij raakte hun hart. Dat deed hij door zijn inzet voor hen, door de herderlijke warmte die hij naar jongeren uitstraalde. Wij kunnen daar nog het nodige van leren.” (...) “Hij wist zich opvolger van Petrus. Hij zat op ‘de heilige stoel’. **Hij was zelfs de zichtbare plaatsbekleder van Christus op aarde.** (vet door CHvdH). En zoals Christus Zijn weg ten einde toe is gegaan, zo wilde ook de paus zijn weg gaan. Hij wilde zijn Heer navolgen in Christus. Hij wilde Christus ook navolgen in Zijn lijden.” (...) “Dat de paus wilde laten zien dat deze weg te gaan is achter Christus aan, is positief te waarderen.” (...) “Toch zocht de paus zijn kracht allereerst in een intensief gebedsleven. En ook daarin is hij alle mensen tot een voorbeeld geweest. Zijn hele leven is getekend geweest door gebed. De paus besefte dat hij een zwak en zondig mens was. Hij hing niet aan titels.” (...) “Ook een titel als ‘Uwe Heiligheid’ komt geen mens toe. Overigens besefte deze paus dat ook.” (...) “Het is ons niet mogelijk om de paus te erkennen als het hoofd van alle christenen.”

Commentaar:

Ds. Jonkman die volgens eigen schrijven ‘met hart en ziel reformatorisch’ is, ziet de paus, die een vreselijke handlanger van satan is, als een ware christen. Dat moge bovenstaande citaten ons wel duidelijk maken. We moeten hierbij maar weer denken aan de uitspraak van Calvijn dat het niet mogelijk is Christus te zegenen zonder de paus te vervloeken. De paus wordt (met de vervloekingen van Trente in zijn binnenzak) als een vredevorst gezien. Ja, lees nog maar eens goed wat Jonkman schreef: “**Hij was zelfs de zichtbare plaatsbekleder van Christus op aarde.**” (vet door CHvdH).

Wat een godslasterlijke taal horen we hier. Want wat is nu een plaatsbekleder (of plaatsvervanger)? Eén van de redenen dat de paus dé antichrist is, is omdat hij zichzelf in de plaats van de Heere Jezus stelt. Zie 2 Thess. 2:4. De Heere Jezus is de hoogste Profeet, Priester en Koning. De paus denkt als plaatsvervanger van Christus ook de drie ambten te bekleden. Hoe vult hij deze ambten in?

Zijn profetisch ambt vult hij in door te denken dat hij onfeilbaar mag oordelen over geestelijke en wereldlijke zaken. Het priesterlijke ambt komt openbaar in het zogenaamde heilig- en zaligverklaren van mensen. Daarnaast denkt hij genade uit te kunnen delen. De paus ziet zichzelf ook als iemand die boven alle vorsten en koningen staat. De paus ziet zich dus als de hoogste profeet, priester en koning op aarde en denkt een goddelijke almacht te hebben. Daarmee zet hij zich zeer godslasterlijk in de plaats van Christus. Nogmaals: dit is één van de belangrijkste redenen waarom hij de antichrist is. Met zijn uitspraak dat het niet mogelijk is om de paus als hoofd van alle christenen te beschouwen denkt **Jonkman** zijn pausdevotie wel te kunnen afzwakken, maar ons inziens geeft het hele artikel duidelijk genoeg aan dat de paus bij hem in een hoog aanzien staat.

Dat blijkt ook heel duidelijk uit het volgende, dat we nogmaals uit de pen van ds. Jonkman noteren: “Toch zocht de paus zijn kracht allereerst in een intensief gebedsleven. En ook daarin is hij alle mensen tot een voorbeeld geweest. Zijn hele leven is getekend geweest door het gebed.”

Hier schetst ds. Jonkman het beeld van een ware christen, terwijl we het hebben over de “mens der zonde”, voor wie het goed zou zijn geweest indien hij nooit was geboren. Het is trouwens een leugen om te stellen dat de paus niet naar roem en eer zocht. De paus behoort volgens Rome als “Heilige Vader” aangesproken te worden. Dit is godslasterlijk aangezien alleen God de Vader deze benaming toekomt. Wat een schande voor de Christelijke Gereformeerde Kerken dat men daar ook al zover op weg is naar Rome. Wat een schande dat in het CGK-orgaan ook het beest aanbeden is. Wat zal het toch een vreselijke en rampzalige tegenvaller zijn als Christus scherper blijkt te oordelen dan de pen van een vreselijke afvallige protestant zoals ds. Jonkman.

In **Bewaar het Pand** van 14 april 2005 scheef **ds. A. van Heteren** het artikel *De paus gestorven*. Hij zegt het volgende:

De pauselijke hiërarchie moet als een antichristelijke macht worden getypeerd. Luther, Zwingli en Calvijn hebben dit zo gezien. Het laatste bijbelboek wijst vaak heen naar Rome als plaats van de antichrist. De paus beweert nog steeds onverkort dat hij de *plaatsvervanger van Christus* op aarde is. Hij wordt genoemd: ‘Vader der vorsten en koningen, Bestuurder van de

wereld op aarde, Plaatsvervanger van Jezus Christus.” De paus is de schatbewaarder van de heilgoederen voor de mensen en de uitdeler van het heil. Het is antichristelijk Christus niet de eer te geven als Hem alleen toekomt. Het ‘instituut paus’ is antichristelijk.

Commentaar:

Misschien vindt u het raar dat we niet direct schrijven blij te zijn vanwege het artikel van ds. A. van Heteren. Daar hebben we onze redenen voor. Zoals u hierboven kunt lezen noemt Van Heteren het pausdom meestal antichristelijk. Waarom schrijft hij niet dat het pausdom dé antichrist is? Het is niet onze bedoeling om op elke slak zout te leggen en om kritiek te leveren vanwege de lust om kritiek te uiten. Nee, geregeld signaleren we advertenties van *In de Rechte Straat* (IRS) in *Bewaar het Pand*. Het is allang duidelijk voor ons dat IRS en Hegger niet betrouwbaar zijn. Daarnaast zijn diverse *Bewaar het Pand*-dominees verbonden met IRS. Opmerkelijk?

In **Confessioneel** (14 april 2005) het blad van de **Confessionele Vereniging** schreef **dr. T.H. van der Hoeven** het artikel *Paus & Poort & Polder*. Hij zegt daarin het volgende:

“Uiteraard had ook deze paus recht op kritiek. In de reactie van onze Protestantse Kerk op het overlijden van paus Johannes Paulus II is dat evenwichtig geformuleerd. Hij heeft ook vervreemding opgeroepen (aids, oecumene, vrouwen), maar uit de reactie van de PKN blijkt ook terecht waardering en verbondenheid: ‘Tot op hoge leeftijd heeft hij velen in de Rooms/katholieke Kerk, maar ook daarbuiten, geïnspireerd door zijn geestkracht en geloof. Hij werd daarmee de verpersoonlijking van de missionaire en diaconale roeping van de kerk’. Zo mogen we over de kerkmuren heen elkaar herkennen en erkennen in wat ons ten diepste verbindt: het geloof in het Evangelie. Hij wordt nu al een groot Paus genoemd (daar zijn er niet veel van). Hij was vooral groot in eenvoudig geloof. Een man met een missie, een kleine witte man, sterk uitvergroot door de moderne media, eigenlijk heel ver weg, roomser dan menig paus en katholiek, veel gezichten, middeleeuws en mediageniek, maar per slot van rekening een gelovige uit één stuk. In tijden van veel Niets en nog meer twijfels, van onzekerheid en onbehagen, stond hij met zijn eenvoudig geloof als een rots in de branding. Pauselijke poortwachter voor de eeuwige waarheid in Christus.”

Commentaar:

Veel woorden willen we hier niet over schrijven. Het wordt anders ook steeds een ellenlange herhaling over goddeloze pausdevotie en dergelijke. Volgens de website van de Confessionele Vereniging (CV) had (en heeft) de vereniging als doel door de Heilige Schrift en de belijdenis werkzaam te zijn binnen de Nederlandse Hervormde Kerk om mee te werken dat deze weer een Christus belijdende kerkgemeenschap wordt. Laat de CV de belijdenisgeschriften maar weer ter hand nemen en laat ze dan beginnen bij de Voorrede van de Dordtse Leerregels. Het blijkt dan dat de CV haar doel niet (heeft) bereikt en dat zij van het heilspoor is afgegaan.

H.P. de Roos schreef in **Reformanda** (het blad van de **Gereformeerde Kerken** (de nieuwe vrijgemaakte kerken)) van 13 april het artikel *Paus Johannes Paulus II*. Hij zegt daarin het volgende:

“Want niet het sterven van de paus bevestigt ons geloof, maar de bestrijding van diens leer in de zuivere verkondiging van de totale Schriften, tegenover zowel het oude roomse als het modern-doperse denken.”

Commentaar:

We kunnen lezen dat de heer De Roos niet positief schrijft over de roomse baas. Hij spreekt in zijn artikel niet over de pauselijke antichrist. Wel in het uitgebreidere artikel (waar hij naar verwijst) dat op zijn website te lezen is. Daarop stelt hij wel dat de paus de antichrist is, omdat hij zich in de plaats van Christus stelt. Positief dat we dat horen uit neo-gereformeerde hoek, zou u wellicht zeggen. Ja, het verraste ons ook. Dat wil niet zeggen dat we onder de indruk waren van de onderbouwing van zijn stelling. De heer De Roos verzwakte zijn stelling door te stellen dat hij de paus als persoon wel respecteert en dat de paus als mens veel goeds heeft gedaan. De uitspraak van ds. Hegger dat de paus zijn broeder is noemt de heer De Roos een "misvatting van jewelste", zonder overigens de naam van Hegger te noemen. Verder zegt hij: "Het is moeilijk precies te zeggen: dat is nu de antichrist. Men kan niet zondermeer zeggen: hij of zij is de antichrist, of: dat en dat is anti-christelijk. Maar het blijft, denk ik, een feit dat de paus in zijn positie als plaatsvervanger van Christus een verpersoonlijking van de antichrist is." We kunnen concluderen dat de heer De Roos de reformatorische klok heeft horen luiden maar dat hij nog op zoek is naar de klepel.

Prof. dr. W.H. Velema schreef in het **Gereformeerd Weekblad** van 15 april het artikel *Het levenseinde van de paus*. Het volgende kunnen we daar lezen:

"Laat ik zo vrij zijn voorop te stellen dat paus Johannes Paulus II een groot mens is geweest, zoals men dat in rooms-katholieke kringen verwoordt, een groot kerkvorst. De eenvoud zelf en toch een man van groot gezag binnen de kerk en daarbuiten. Alle groten van de wereld betonen respect voor zijn optreden. Zij spreken met veel waardering over wat hij in en voor kerk en wereld heeft gedaan. Ik heb behoefte om dit voorop te stellen. Niemand denke dat ik negatief over de paus wil schrijven, al heb ik wel een aantal kritische vragen rondom de manier waarop hij nog steeds met pauselijk gezag bekleed zijn einde tegemoet ging." (...) "Tegenover de genotscultuur van onze tijd heeft de paus laten zien dat het aanvaarden en verwerken van ziekte en lijden tot het christenleven behoort."

Commentaar:

Wij hebben behoefte om voorop te stellen dat prof. Velema zich beter direct bij de Roomse kerk kan aansluiten. Dan kan hij nog intenser het beest gaan aanbidden. O ja, Velema is ook nog 'kritisch'. De enige kritiek die Velema heeft is dat hij vindt dat een zieke paus niet tot zijn dood zijn ambt moet bekleden. "De paus zou dit zichzelf niet moeten aandoen, maar ook niet degenen die hem in zijn steeds zieker worden volgen." We hebben er tevens behoefte aan dat er échte gereformeerden gaan schrijven voor het Gereformeerd Weekblad. De propaganda voor het beest kan Rome best zelf regelen. De gereformeerden moeten het beest vervloeken en veroordelen als ze gereformeerd willen blijven.

Ds. K. Hoefnagel schreef in **Bewaar het pand** van 28 april het artikel *Vervolg Vragenrubriek over de Antichrist*. Hoefnagel zegt aan het eind van zijn artikel het volgende:

"Bij alle discussie over de antichrist, met name over de vraag wie we onder de antichrist hebben te verstaan, Rome, de Islam, zouden we vergeten dat we zelf van nature anti Christus en anti God zijn. Dat we dat maar mochten ontdekken. Dan wordt het ons tot schuld en krijgen we Gods genade nodig."

Commentaar:

Ds. Hoefnagel heeft op zich wel gelijk dat men kan vergeten dat we van nature tegen Christus zijn, maar deze man schrijft een heel artikel over de antichrist (zonder één keer Rome er in te

betrekken) (waarmee hij zélf de mensen afleidt van het ene nodige) waarin hij wel enige kenmerken van de antichrist opnoemt. Hij past deze kentekenen echter niet toe op de Roomse kerk maar houdt het in het midden wie de antichrist is door te zeggen “Rome, Islam”. Door deze vaagheid moeten de lezers zelf aan de slag om er achter te komen wie de antichrist is. Dit zou hen doen vergeten dat ze van nature zelf anti Christus staan. Openbaring 1:3 beoordeelt het juist als zeer positief om de profetieën te onderzoeken. Er staat: “Zalig is hij, die leest, en zijn zij, die horen de woorden dezer profetie, en die bewaren, hetgeen in dezelve geschreven is; want de tijd is nabij.” Verder is het helemaal niet nodig is om er aan te twijfelen dat Rome de antichrist is. We zijn zelfs niet meer gereformeerd als we loochenen dat de paus van Rome dé antichrist is. Zie de voorrede van de Dordtse Leerregels: “Want deze kerk, van de tyrannie van de Roomse Antichrist en de schrikkelijke afgoderij van het Pausdom, door Gods machtige hand verlost”.

Peter van Olst schreef het artikel ‘De paus van Rome’ in Daniël (landelijk jeugdblad van de Gereformeerde Gemeenten) van 29 april. Van Olst zegt daarin het volgende:

“Paus Johannes Paulus de Tweede heeft gedurende zijn bijna zevenentwintigjarige pontificaat zeker respect verdiend. Zijn verzet tegen het communisme, onder meer in zijn vaderland Polen, was gedurfd. Zijn excuus aan het adres van de joden – in de roomse kerkgeschiedenis toch bepaald niet beschouwd als “beminden om der vaderen wil” – was moedig. Met zijn vasthoudendheid op het terrein van de bijbelse ethiek, verwierf hij zelfs onder gereformeerden een zeker respect.” Vervolgens noemt Van Olst een aantal paapse dwalingen. Aan het eind van zijn artikel citeert hij de volgende woorden van Calvijn: “Laat oudtijds Rome de moeder geweest zijn van alle kerken: sinds het begonnen is de zetel te worden van de antichrist, heeft het opgehouden te zijn wat het is.”

Commentaar:

De heer Van Olst schrijft dat de gestorven paus ‘zeker respect’ heeft verdiend. Wat is nu eigenlijk ‘respect’? En wat betekent ‘zeker’ in de woorden ‘zeker respect’? Het Groot Woordenboek der Nederlandse taal zegt het volgende over het woord ‘respect’: “het door zijn gedrag doen blijken van eerbied, hetzij in een gezagsverhouding, hetzij als (uiting van) een gevoel van hoogachting of waardering op grond van prestatie of zedelijke kwaliteit.” Zeker betekent volgens hetzelfde woordenboek “waaraan niet te twijfelen valt”.

Dus volgens Van Olst heeft de paus ongetwijfeld hoogachting of waardering verdiend. Dat is nogal een positief oordeel voor de grootste handlangster van de satan. De paus misleidde in zijn leven minstens één miljard roomse kerkmensen die al voor eeuwig verloren zijn of verloren gaan. Dat is de realiteit. De paus heeft de ondergang van meer mensen op zijn kerfstok dan dat Hitler had. Onder Hitler zijn er vele miljoenen mensen gruwelijk omgebracht, maar het is niet zo dat Hitler één miljard mensen naar de verdoemenis heeft geholpen. Waarom men dan respect voor de paus moet hebben is ons een raadsel. En die zogenaamde ‘goede dingen’ die de paus eventueel gedaan zou kunnen hebben; van alle verkeerde dingen valt wel iets goeds te zeggen. Dan kunnen we over de duivel ook nog talloze ‘goede dingen’ zeggen, zoals het feit dat hij de economie stimuleert door de drugshandel, wapenindustrie en de gokhallen. Aan het eind van zijn artikel laat de heer Van Olst de grote reformator Calvijn zeggen dat het pausdom de antichrist is. Wij denken dat de meeste Gergem-jongeren wel eens gehoord hebben dat er vroeger gedacht werd dat de paus de antichrist is. In deze tijd van afval en verval wordt bijna algemeen geloofend dat Rome de door de bijbel getekende antichrist is. Van Olst zou er goed aan gedaan hebben door in zijn artikel duidelijk te getuigen wat de bijbelse kentekenen zijn van de voorsz. roomse antichrist!

Het **Reformatorisch Dagblad** publiceerde op 15 april het artikel *De paus is dood, leve de antichrist?* dat geschreven werd door **dr. W.J. op 't Hof**, predikant van de **hersteld hervormde gemeente** te Nederhemert. In dat artikel is het volgende te lezen:

“Wat is de paus? Is hij louter het hoofd van de Rooms-Katholieke Kerk, of is hij als zodanig meer, en wel de antichrist? Naar ik vrees is de laatste gedachte voor jongeren een tamelijk onbekende mening, waar ze weinig of niets mee kunnen. Alleen voor jongeren? Als ik de situatie in onze gezindte goed inschat, weten de oudere generaties nog wel dat dit inzicht vroeger werd verkondigd, maar leeft het bij velen van henzelf niet. (...)

Wie de zaak internationaal beziet, heeft nog veel meer reden om niets te geloven van het inboeten van het gezag en de invloed van de paus. Nooit eerder kreeg een begrafenis van een paus zo veel aandacht. Zo'n 200 vorstenhuizen en regeringsleiders waren bij de uitvaart van Johannes Paulus II aanwezig. Uit alles blijkt dat prof. dr. W. Balke alle gelijk van de wereld had toen hij recentelijk zei dat het gezag van de paus de laatste honderd jaar, vooral met behulp van de massamedia, niet afgenomen, maar integendeel juist enorm toegenomen is!

De reformatoren, de Engelse en de Nederlandse oudvaders hebben de paus gezien als de antichrist. Nu hoeft dat voor ons op zichzelf niet normatief te zijn. Maar zij hebben daarvoor sterke, bijbelse argumenten aangevoerd. Die hebben nog niets aan kracht verloren. Ik verwijs daarvoor naar het schrijven van L. M. P. Scholten op de opiniepagina van deze krant vorige week vrijdag. (...) Wie alles rond het overlijden en de begrafenis van de paus serieus neemt, moet erkennen dat de werkelijkheid echter heel anders is dan wij gedacht hebben. De paus is dood, maar de antichrist is springlevend! Er is alle reden om vast te houden aan wat de vaders ons overgeleverd hebben, namelijk dat het instituut van het pausdom de antichrist is. Dit heeft dan wel gevolgen voor onze opstelling ten aanzien van het pausdom. Wij moeten de paus duchten en zo min mogelijk aandacht aan hem schenken.”

Commentaar:

Het verbaasde ons dat dr. W.J. op 't Hof het pausdom als dé antichrist ziet. Het blad “*Verwachting*” schreef eens dat Op 't Hof had gezegd terug naar de Romana te willen. In het blad *In de Rechte Straat* stond in het februarinumnummer in 2003 een artikel over dr. Op 't Hof. Daarin lezen we het volgende: “Dat laat onverlet dat de hervormde predikant van Nederhemert nog voluit achter de opvallendste stelling bij zijn dissertatie staat: “Een echte protestant wil liever vandaag dan morgen terug naar de Moederkerk”. “Het instituut van de paus is het grote struikelblok. Gaat dat ooit ondersteboven, dan is voor mij de tijd aangebroken om over te gaan. Ik zou het geweldig vinden als ik nog zou beleven dat we hier de katholieke kerk van Nederhemert krijgen.” Uiteraard zijn we verblijd dat dr. Op 't Hof het pausdom als de antichrist ziet. Maar toch blijven er bij ons enkele vragen over: Hoe komt het dat hij (zo lijkt het) zo'n geweldige omslag heeft gemaakt in zijn visie op Rome? Volgende vraag: Waarom blijft Op 't Hof verbonden aan het IRS van ds. Hegger?

~~~~~

In het **Reformatorisch Dagblad** stond op 8 april het artikel *Paus is de voorzegde antichrist* dat geschreven werd door de heer **L.M.P. Scholten**, oud-directeur van de **Gereformeerde Bijbelstichting**. We konden daarin het volgende lezen:

“De reformatoren erkenden enerzijds dat het antichristendom al zo oud is als het Evangelie van Christus zelf, maar zagen ook dat er een concentratie en culminatie zou plaatsvinden, niet in één persoon, maar in het instituut van het pausdom. Bij mijn weten heeft niet één gereformeerde of puriteinse theoloog van voor 1800 het anders geleerd. De Openbaring van Johannes bevat allerlei heenwijzingen naar Rome als locatie van de antichrist. Paulus laat in 2 Thessalonicenzen 2 zien dat de antichrist zeer religieus zal zijn, „alzo dat hij in den tempel

Gods als een God zal zitten, zichzelf vertonende dat hij God is.” Het antichristelijke karakter van Rome blijkt het meest uit haar ecclesiologie (leer aangaande de kerk). De paus draagt de titel ”Vader der vorsten en koningen, Bestuurder van de wereld op aarde, Plaatsvervanger van Jezus Christus”. Let wel, niet de vertegenwoordiger, maar de plaatsvervanger. Hij vervangt in eigen schatting Christus. Hij noemt zich ”Heilige Vader”, de schatbewaarder van de heilgoederen voor de mensen, de uitdeler van het heil. Hij beschikt over het heil, deelt het heil uit in de sacramenten, via de met hem verbonden geestelijken over de gehele wereld als de plaatsvervanger van Christus. Rome ziet zichzelf, de enige Heilige Katholieke Apostolische Kerk, als de voortgezette vleeswording van Christus, Die toegroeit naar Zijn volle wasdom in het laatste der dagen, als de zichtbaarwording van de Heilige Geest. Zo huiveringwekkend absoluut stelt Rome zichzelf. En dit is nu exact wat Johannes aangaf als het belangrijkste kenmerk van de antichrist: de loochening van Christus, Hem niet de eer geven die Hem, en Hem alleen, toekomt. Johannes zag op de hoofden van het beest de naam godslastering staan.”

Commentaar:

Om positief te eindigen sluiten we af met een prima artikel van de heer L.M.P. Scholten. Eindelijk eens iemand die de reformatorische leer aangaande de antichrist duidelijk belijdt en kan onderbouwen!

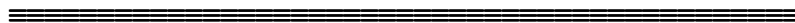

Zoals u heeft kunnen lezen is de top van het christelijke leger ver weg van het front. De hoogste pieten, de generaals en kolonels, weten niet eens meer wie de vijand is. De lagere officieren hebben in vroeger tijden nog wel eens gehoord waar het vijandelijk kamp ligt; af en toe richten zij hun wapens nog eens naar die richting. Enkele kapiteins schieten af en toe nog met losse flodders naar Rome. Ach, zij doen dit niet omdat ze willen strijden. Nee, ze doen dit voornamelijk omdat het getrouwe voetvolk dat er nog is, graag ziet dat Rome wordt aangevallen. Dat volk zorgt onder meer voor hun soldij en daarom wordt ze nog te vriend gehouden. Wat zou het een onrust geven als men zou weten dat Koning Jezus de ontrouwe officieren de strepen en sterren gaat afnemen en het getrouwe voetvolk gaat bevorderen tot de eeuwige gelukzaligheid. Dan mag dat arme verdrukte volk haar Koning grootmaken; ze zal nooit uitgewonderd raken van de heerlijkheid en de deugden van Christus. Daar zegt dat volk – dat ontrouw is in eigen oog – “het is door U, door U alleen, om het eeuwig welbehagen.”

C.H. van den Hoven

Wij danken de auteur voor het schrijven van dit heldere en uitnemende artikel. Eventuele reacties kunnen gemaïld worden naar chvandenhoven@yahoo.de

De zoveelste waarschuwing:

De vermaarde Engelse baptistenpredikant heeft van de HEERE een heel goed inzicht gekregen over de gebeurtenissen van de eindtijd. Als geen ander wist hij welk een groot gevaar het pausdom is met haar “onheilige vader”, de paus.

Spurgeon heeft grote angst gehad voor een nog komende, een vreselijke rol van Rome. Hij waarschuwde in zijn dagen, dat:

“Als de Roomse, de Grieks-orthodoxe en de Anglicaanse kerk samen zullen gaan, dit een zeer onheilspellend teken van kwaad voor de wereld zal zijn en dat een **erger pausdom dan ooit tevoren over ons zal komen.**”

De laatste weken circuleren er onheilspellende berichten in de dagbladen dat de Anglicaanse en de Roomse kerk met heel serieuze toenaderingspogingen bezig zijn. Alles gaat snel, alles wijst op groot onheil. Toch gaat alles goed; de HEERE gaat spreken!

DE PAUS IS EEN GEZAGSDIEF

De bovenstaande titel is misschien niet aardig, maar is wel waarheid! Op vele plaatsen in dit nummer leest u ervan, maar bovenal ook hoe het *schijn*-protestantisme oordeelt over “de zoon der verderfenis.” Een ‘ingezonden’ voor de rubriek “Opgemerkt” in het RD werd niet opgenomen. In een heel correcte brief werd de oorzaak daarvan verklaard. Het is het beleid van het RD dat er niet in korte tijd twee ingezonden stukken van dezelfde persoon worden geplaatst. Men hanteert een tussenliggende termijn van ongeveer 2,5 maand, met een maximum van ca. 4 stukken per jaar. We hebben hier begrip voor, hoewel we ook begrip zouden kunnen opbrengen als men dit zo belangrijk had gevonden om van de regel af te wijken! Maar nogmaals: we nemen dit het RD niet kwalijk en we prijzen de correcte afhandeling. Het “ingezonden” is zoals het hier volgt:

~~~~~

“Het redactionele commentaar van 4 april “Een Poolse paus”, komt verwarrend over. Er wordt wel gewezen op het standpunt van de vaders dat de paus de antichrist is, maar de teneur van het commentaar is dat we dat radicale standpunt niet over behoeven te nemen om te beseffen dat er fundamentele verschillen bestaan tussen de Rooms-katholieke Kerk en haar leer en de bijbelse boodschap. Wat is een paus? De grootste gezagsdief ter wereld, want: **1.** hij verdoemt die hij wil; **2.** hij spreekt zalig die hij wil; **3.** hij spreekt heilig die hij wil (als er maar genoeg wonderen te verzinnen zijn!). De paus matigt zich het werk van Christus aan en stelt zich daarmee in de plaats van Christus. Hij laat zich “heilige vader” noemen, hetgeen godslasterlijk is. Precies de kenmerken van “de verborgenheid der ongerechtigheid”! We hadden liever gezien dat de redactie van het RD ds. G.H. Kersten als volgt zou geciteerd hebben: “Het loslaten van de verklaring der hervormers, dat de Paus van Rome de antichrist is, heeft echter meer en meer de weg gebaad tot een verbroedering met Rome, die over de landen der Hervorming de Roomse Kerk de macht in handen heeft gespeeld, die zij in deze tijden oefent; men denke slechts aan ons eigen land, eens door het bloed der martelaren uit de roomse overheersing verlost.” (“De Ger.Dogmatiek”, blz. 318/319-deel 2). Dit radicale

standpunt is op velerlei wijze te onderbouwen en is het enig juiste! De invloed van Rome is nu nog veel groter dan in de tijd van ds. Kersten. Ook ons land zal steeds meer getrokken worden in de invloedssfeer van het pauselijk Rome via het nieuwe Europa waarvan de oorsprong rooms is!”

Ter herhaling en ter opscherping:

De paus is de gruwelijkste mens op de aardbodem. Tevens de grootste gezagsdief ter wereld, zoals bovenstaand in de punten 1, 2 en 3 is bewezen. De kerk van Rome heeft **altijd** -als ze daartoe de gelegenheid had- Gods heiligen vervolgd en vermoord. Haar streven was en is de ware kerk van Christus van de aardbodem te verdelgen. En dat duivelse streven zal ze nooit, nóóit vaarwel zeggen. Mogen we de kerk van Rome dan niet met recht de antichrist noemen?

~~~~~

KORT OPGEMERKT

** **Kerk en profetie.** Op De Christelijke Hogeschool te Ede is een studiedag gehouden over het boek van drs. C. Blenk *Profetisch geïnspireerd*. Het RD van 21 april schrijft erover. Het artikel eindigt als volgt: “In een reactie op de bijdragen in zijn boek vroeg ds. Blenk zich af of het vuur van de profetie geblust is door de vrees voor doperse elementen. Profetie is een gave en opgave voor iedere christen. Voor de eerste wereldoorlog wisten oud gereformeerde christenen dat Nederland gespaard zou blijven. Waar zijn zulke christenen? We zitten erom te springen!” Nu lijkt het allemaal heel mooi om met elkaar te spreken over ‘profetie’, maar in het hele artikel lezen we niets over de overgeleverde profetie van onze vaders; wat zij ons - op grond van de Bijbelse profetieën!- hebben nagelaten over de grote gebeurtenissen van de eindtijd. Ja inderdaad: de val van de roomse antichrist, de bekering van Israël en het Messiaanse Vrederijk, maar ook van alle gebeurtenissen die er aan vooraf zullen gaan!! Zo ook dat er vrijwel niets meer zal overblijven van de ware kerk. Op die dag hebben gesproken dr. J. Hoek, dr. C.A. van der Sluis en drs. C. Blenk. Laten de hooggeleerde heren zich nu eerst eens gaan verdiepen in hetgeen de Heere al eeuwen geleden heeft geopenbaard aan onze vaders, en dan nog eens verder met elkaar gaan spreken! Tot zegen van ons volk. En we zitten beslist niet “te springen” om allerlei **fantasten**, die met hun eigen **waarzeggerij** komen...

****

** **Bedekte schuld = vergeven schuld.** Vijanden zijn allen, aan wie Hij besloten heeft hun zonden toe te rekenen. Dus moeten onze zonden bedekt en vergeven zijn, voordat de Heere enig werk van ons aanziet. (Calvijn-Institutie-III-XIV-13)

****

** **Hoe erg dan nu wel?** Radio. Wat ik er van denk? Dat de toepassing van deze vindingen grote gevolgen met zich meebrengt. Neem maar de proef. Ge kunt door de radio 'alles' krijgen: zang, wals, dans; redevoeringen pro- en contra. Onze kinderen weten zeer gauw af te stemmen zo 't hun verkiest en wij hebben het gif de woning binnengehaald. Jaren lang is gestreden tegen wat men noemt verderfelijke lectuur; doch het wordt tijd dat men het zwaard omgordt tegen de verderfelijke radio. Maar wij hebben toch ook een christelijke radio-omroep? Een christelijke? Och ja, het is waar. "Christelijk" betekent tegenwoordig coalitie; en coalitie is tot de radio toe.(...) De radio? Houdt die uit uw huis!
(Uit: "De Banier" van 15 maart 1928)

****

** Rechtvaardigmaking. Dus leggen wij de rechtvaardigmaking eenvoudig zo uit, dat ze is de aanneming, waarmede God ons in genade aanneemt en voor rechtvaardigen houdt. En wij zeggen, dat die gelegen is in de vergeving der zonden en in de toerekening van Christus' gerechtigheid.
(Calvijn-Institutie III, XI, 2)

** Juichend christendom. Hoe gaat het gewoonlijk in zogenaamde godsdienstige kringen? In één ogenblik weet men zichzelf uit de ellende te helpen, omdat men daar wel over heeft gepraat, maar er nooit iets van heeft gevoeld. Dan springt men met een koen besluit, waaraan de Heilige Geest hoogstens een handje helpen mag, in het volle Evangelie over, en dan gelooft men, zoals men zegt, in één adem door, weet van geen strijd, noch aanvechting meer, kan altoos zingen en roemen; maar ach! Hoe jammerlijk zal die arme mens met zulke inbeeldingen des harten zich bedrogen zien in 't laatste uurtje!
(Kohlbrugge-1-98)

****

** Schaamteloos. We leven schaamteloos, want schande zonder schaamte is een dubbele schande.

****

** Onze rechtspraak. Daar is wel heel veel mis mee. De terreurverdachte, de 18-jarige moslim Samir A. is door de rechtbank vrijgesproken wegens 'gebrek aan bewijs'. In zijn flat zijn allerlei zaken gevonden die erop wijzen dat hij bij de verdachte moslims behoort die terreuraanslagen voorbereiden. Er zijn ook de meest gruwelijke beelden gevonden van de meest weerzinwekkende martelingen van moslimslachtoffers, waarin hij zich verlustigde. En nochtans – vrijgesproken. De officier van justitie is in beroep gegaan tegen de uitspraak van de rechter. Maar volgens onze "rechtspraak" werd hij onmiddellijk op vrije voeten gesteld. Direct na zijn vrijlating mishandelde hij een fotograaf die hem irriteerde. De fotograaf heeft aangifte gedaan van mishandeling. Deze boef werd op de beschuldiging gearresteerd, maar een paar uur laten weer vrijgelaten, in afwachting van verdere vervolging. Het is onbegrijpelijk dat dit allemaal wordt toegelaten. Samir A. kan nu een aanslag voorbereiden en zo mogelijk uitvoeren. Er werd al opgemerkt dat in een dergelijk geval het te hopen is dat de softe rechter het eerste slachtoffer van hem zal worden...

****

** Aanvechting. De aanvechting is dat God niet betrouwbaar is, maar dat wil de duivel ons wijs maken.

****

Bekering. Maar wanneer de goddeloze zich bekeert van al zijn zonden die hij gedaan heeft, en al Mijn inzetten onderhoudt, en doet recht en gerechtigheid, hij zal gewisselijk leven, hij zal niet sterven. Al zijn overtredingen die hij gedaan heeft, zullen hem niet gedacht worden; in zijn gerechtigheid die hij gedaan heeft, zal hij leven.

(Calvijn-Ezechiël 18: 21 eb 22)

****

** Leven uit Israël. "De dag zal nog komen dat de Joden, die de eerste apostelen tot de heidenen waren en de eerste zendelingen tot ons, die toen verre waren, opnieuw binnengebracht zullen worden. Tot op dat ogenblik kan de heerlijkheid van de kerk nooit haar volheid bereiken. Onvoorstelbare zegeningen voor de wereld zijn ten nauwste verbonden met het herstel van Israël; hun inzameling zal zijn als leven uit de doden." Laten deze woorden van **Spurgeon** ons met nieuwe moed en kracht vervullen om door te kunnen gaan in deze tijd van uiterste duisternis, waar alles in de dood gekomen lijkt te zijn. De islam lijkt te gaan

overheersen, het pausdom is volop bezig ondergronds haar macht te doen herleven – de Heere regéért en dát is onze hoop én troost!

****

** Met Christus de dood in. U leest en hoort mogelijk wel eens de uitdrukking: “Als Christus aan ons hart geopenbaard wordt gaan we de dood in.” Voorwaar geen gezegde om een mens -buiten God en Zijn dienst is grootgebracht- jaloers te maken op de dienst des Heeren. Geen aangename woorden voor de heidenen, die in de dood leven, en dan als hen het Evangelie verkondigd wordt horen, dat ze van de ene dood in de andere dood komen! Maar nu zijn we ook meteen waar we móeten zijn. Leert het Evangelie dit? Is zo’n uitdrukking in overeenstemming met het Woord van God? Nu, dan willen we meteen zeggen: Niets is minder waar dan dat. “*En u [heeft Hij mede levend gemaakt], daar gij dood waart door de misdaden en de zonden.*”, Efeze 2:1.

****

** Profeten. Ds. Th. van der Groe was een profeet. W. à Brakel werd de profeet van Friesland genoemd. Een man als Ledeboer had ‘iets profetisch’, zoals ds. Paauwe het uitdrukte. We mogen ook zeker noemen: Owen, Rutherford en Peden. Ze hebben ons vreselijke én heerlijke profetieën nagelaten. **Verklaringen** van de **Bijbelse profetieën** allereerst, maar sommigen hebben ook wel andere en heel bijzondere profetieën nagelaten. In Schotland is veel ‘profetie’ geweest. De huidige ‘profeten’ komen allemaal openbaar als fantasten. Houden we ons maar bij de “oude” profeten!

****

** Dat is écht! Ja, wat is echt en wat is niet echt? Daar is veel over te zeggen/schrijven! Nu alleen dit: In bepaalde kringen is het pas ‘echt’ als iemand met een hele lading godsdienst zo ‘vroom’ is dat hij of zij nooit durft deel te nemen aan het Avondmaal. En als het dan gebeurt - en er zijn voorbeelden van- dat een super zware predikant die wél het sacrament bedient, maar er zelf niet en nooit aan deelneemt, zijn er van die verdwaasden en verdoolden die een dergelijke ‘dienaar van het Evangelie’ uitermate écht vinden, zó echt, zó godzalig, omdat... hij niet eens het Avondmaal durft te gebruiken. Is dat niet vreselijk triest? Terwijl zo’n leraar openlijk belijdt géén deel te hebben aan Christus en als een leidsman der blinden openbaar komt.

****

** Met Rome tegen Israël. ”In de tijd dat er nog dienstplicht was, weigerde een jongeman dienst. Zijn uitleg was als volgt: ‘In het boek Daniël wordt geschreven over het grote beeld dat Nebukadnezar in zijn droom zag. De delen van het beeld stelden allerlei koninkrijken voor. Alleen over de twee voeten, ijzer en leem, zei de jongeman: Het ene been stelt het vernieuwde Romeinse rijk voor, het verenigd Europa. Verdeeld in opvattingen en velerlei zaken. Eén ding hebben ze gemeenschappelijk: ze zijn tegen Israël. En ik wil als soldaat niet meevechten tegen Gods oogappel, het oude bondsvolk. De commandant zei: Zelden heb ik zo’n serieus argument gehoord. Ik roep je niet op!’” Dit is een deel van een “ingezonden” in het RD van 19 mei j.l. Hoe het met “Europa” in ons land zal gaan? Eén ding is zeker: Als Nederland provincie van het roomse Europa blijft/wordt, dan zullen onze jongens in de toekomst moeten strijden tegen Israël in de grote strijd van Armageddon tegen Israël. Dus... geen deel willen uitmaken van een Europees leger, ook al betreft het de ‘Nederlandse afdeling’, is onze dure roeping. Wij geven onze duur gekochte en vooral *verkregen* vrijheid niet op voor het streven van de paus en zijn klik.

****

** Godsdienst. Wij maken niets van onze godsdienst, als wij er niet de hemel van maken. (M.Henry-Matth. 6)

** God bestaat niet-I. Dat denken bijna alle menen. Ook christenen? Beslist wel. We hoorden ds. J.P. Paauwe eens zeggen: “Mens, zie er achter te komen dat er en God is.” Zodra een mens gaat beseffen dat er een God, een Hemel en een hel is, wordt zijn leven anders. Er mag dan wel ‘zwaar’ gepraat worden over een God die de ongelovigen naar de hel verwijst – het ‘gewoon’ door kunnen leven van de mens is hét bewijs dat hij niet gelooft wat hij zégt te geloven!

****

** God bestaat niet-II. Dat zegt ook de brute, de atheïstische wereld. Toch is men nooit helemaal gerust. Om die onbestemde angstgevoelens weg te werken schrijft men boeken om te ‘bewijzen’ dat er géén God is. Maar men doet het -opgestookt door de vader der leugenen- ook door openlijk te spotten met de Godheid, met de religie. En dat mag allemaal in Nederland. Er wordt nu weer een tv-serie vertoond die gemaakt is in de St-Nicolaaskerk in Amsterdam. De serie bestaat uit een reeks ‘gesprekken met “wetenschappers” over het gevaar, de functie en de absurditeit van het geloof.’ Men maakt de christelijke samenleving belachelijk. Er wordt openlijk in gezegd dat “onderwijs op basis van geloof zou verboden moeten worden en alle religie zou uit het openbare leven gebannen moeten worden.” Over de profeten van de Bijbel wordt gezegd, dat zij “epileptici waren die daarvoor prima behandeld kunnen worden. Er worden ook beelden vertoond. Zeer shockerende filmbeelden. Het RD van 7 juni noemt er enkele in het commentaar van de redactie ‘Submission’ over christenen. Wij willen ze hier niet afschrijven. Deze uitzending is van een publieke omroep, die voor tweederde uit belastinggeld betaald wordt. Daar moeten wij allemaal aan mee betalen.

****

** God bestaat niet-III. Geloven onze christelijke politici in de Eerste en Tweede Kamer dat God bestaat? Zo ja, laten zij dan deze goddeloze regering met alle kracht en klem het geduchte oordeel Gods aanzeggen dat over ons lande zal komen en dat de verantwoordelijke personen die deze Godslastering tolereren én zij die er niet profetisch tegen waarschuwen met een God te maken zullen krijgen, wiens wraak vreselijk zal zijn. Zullen vooral de afgevaardigden van de SGP, op hun plaats in de Kamers, de regering Gods oordeel aanzeggen, zoals de profeten van het Oude Testament?

****

** NEE! Nederland heeft “nee” gezegd tegen de Europese grondwet. Dat wil echter niet zeggen dat allen die ‘nee’ gezegd hebben óók tegen het Verenigd Europa zijn. Maar ongetwijfeld waren er toch velen onder die met dit **nee** tevens een ‘nee’ hebben uitgesproken **tegen het roomse Europa!** En dat ‘nee’ kan niet krachtig genoeg blijven klinken. Want de “zusterkerk” van de PKN is de moeder van het nieuwe Europa. Het is de moeder der hoerereien en van de gruwelen der aarde (Openbaring. 17:5), die als “moeder” erkend wordt. Wie stelt er nu prijs op een hoerenkind te zijn?

****

** Strijdende sterven. Een christen moet strijdende sterven en niet zegevierende. Ik denk, dat het niet ongepast is voor de hoop van een christen, dat hij voor de poorten des hemels staande, strijdende gevonden wordt met zijn verdorvenheden. Het is niet onbetamelijk voor zijn hope, dat, wanneer zijn ene voet binnen de poorten der Stad staat en de andere er nog buiten is, een traan zijn oog ontrolt; dat hij de geest geeft met de zucht: O, ik ellendig mens. (Andrew Gray-Uitn.Openb.85)

****

** Een geopenbaarde Christus. We lazen van een ‘theoloog’: “In een geopenbaarde Christus daalt ruimte in uw ziel, zonder dat Christus van u weet. Maar een geopenbaarde Christus is niet genoeg tot zaligheid, het zal een persoonlijke vereniging moeten worden met

de Borg, Die zich openbaart. Persoonlijk achter het recht.” Als dan een “geopenbaarde Christus” niet genoeg is tot zaligheid, wat bedoelt Paulus dan als hij zegt dat God Zijn Zoon in hem heeft geopenbaard, Galaten 1:16? De kanttekening van onze Statenvertaling zegt ervan: “Dat is, aan mij; in mijn ziel. Of, door mij te openbaren, dat is, bekend te maken, dat ik Hem voor de Zoon Gods en de ware Messias heb erkend, en in Hem geloof; Matth. 16:17.” Er staan wat een “zwarte” knoeiers op de kansels!

****

** **Eerwraak.** Eerwraak neemt steeds meer toe. Tussen oktober 2004 en maart 2005 zijn daarbij 11 doden gevallen! In veel andere gevallen was er sprake van geweld, lichamelijk, fysiek en geestelijk onder druk zetten. Als pa of broer mohammedaan vindt dat dochter en zuster de ‘eer’ van de familie te na komt moeten ze gedood worden en dat gebeurt in... Nederland. Wat is de remedie? Alle bedrijven ervan flink straffen en daarna voorgoed het land uitzetten. Goedkoper zou zijn -denk aan de grote kosten van het jaren in de gevangenis verblijven- meteen de grens over te zetten en er op toe te zien dat ze hier nooit meer komen. Bij ‘eerwraak’ die tot de dood heeft geleid zou de doodstraf de enig juiste straf zijn. Ook dat mogen onze SGP-mannen wel steeds beklemtonen.

****

** **Reislustig.** We lazen van een nog dienstdoende Chr.Ger.predikant dat hij in **één jaar** als reisleader fungeert voor een reis naar Israël, naar Zwitserland en Turkije!! We menen dat hij in dit jaar (2005) ook nog een klein reisje ‘doet’ met een schip op de Rijn. Zou hij dan ook nog een keer ‘gewoon’ op vakantie gaan?! Wat heeft zo’n man voor een gemeente, voor een kerkenraad? Wat zou de koning der Kerk van zulke “dienaren” denken? Dat is voor ons geen vraag...

****

** **Voorbeeld.** Wat geven zulke “Bedienaars van het Goddelijke Woord” een droevig voorbeeld aan onze jeugd. Ook een deel van onze Refo-jeugd moet steeds méér en steeds vérder op vakantie. Soms hoor je dat ze wel driemaal per jaar een grote reis maken! Er wordt met geld gesmeten, terwijl de wereld krepert. En... welk een zonde zal er gedaan worden tijdens al die reizen. De satan heeft niet de minste moeite met het Refo-christendom. De hel schaterlacht er over...

****

** **Voortgaande ontbinding.** Op bijna 2000 scholen in het basis- en speciaal onderwijs zijn leerkrachten of directieleden in de afgelopen drie jaar een of meer keren bedreigd door ouders van leerlingen. En dat geweld is soms ernstig. (RD 4/6). Er dient zó gestraft te worden dat ouders zich wel een enkele malen gaan bedenken om opnieuw leerkrachten te belagen. Maar ach – het gezag is weg, allermeeest bij de regering.

****

** **Wat hebben we nodig?** We hebben behoefte aan Elia’s, die hun woord als een brandende fakkel onder de menigte slingeren, zodat zij uiteenstuift en haar valse rust prijs geeft.
(Ds. J.J. Knap-‘Elia’12)

*****

HET WERKELIJKE ROME

- 1 -

In deze nieuwe serie willen we er onze abonnees op wijzen dat Rome niet het pausdom is zoals het zich openbaart in landen waar ze niet aan de macht is. En hiermee bedoelen we allermeeft dat ze dan niet in staat is andersdenkenden te martelen en te doden, zoals ze altijd heeft gedaan als ze daartoe de macht, de gelegenheid had, en nóg weer zal doen als er geen weerhoudende macht is. In haar valse leer is ze altijd dezelfde! Ten diepste ook in haar afgoderij, met name welke ze “binnenshuis” kan bedrijven! Openbare afgoderij is haar niet altijd toegestaan. We denken nu bijvoorbeeld aan straatprocessies en andere afgoderij. Dat ze in haar niet te beschrijven zedeloosheid óók altijd niet anders is dan zoals ze zich de eeuwen door heeft geopenbaard, heeft het grote misbruik van kinderen door haar “heilige” priesters in Amerika -zoals het de laatste jaren openbaar is gekomen- overvloedig bewezen. Nogmaals: als het pausdom zoveel macht krijgt dat ze opnieuw regeringen aan haar kant heeft, zullen de brandstapels weer roken en de moordschavotten weer op volle toeren draaien. Als het huidige Rome ooit in Europa voldoende medestanders krijgt en politieke macht uit kan oefenen – wee dan hen die volgelingen van Christus zijn, maar ook hen die haar macht in de weg staan. De grote moordpartijen -onder leiding van monniken en zelfs nonnen!- die gepleegd zijn in het voormalige Joegoslavië, leveren van onze stelling het overtuigend bewijs. U denkt maar aan het werkje van Monica Farrell! Gedachtig aan het woord van de engelse baptistenpredikant Spurgeon, om de bedreven gruwelen van Rome niet te vergeten en ze vooral de jeugd te vertellen ter waarschuwing, zullen we in deze reeks “te hooi en te gras” zijn uitnemende raad opvolgen. Ongetwijfeld tot enorme ergernis van het roomsgezinde protestantisme dat vrijwel geheel de overhand heeft. Maar omdat we zeker geloven dat ook dit protestantisme mét Rome ten onder zal gaan, zullen we ons door hen niet van de wijs laten brengen.

~~~~~

Deze eerste keer nemen we een kijkje bij de Franse protestanten -de Hugenoten- die zo zwaar vervolgd zijn door de kerk van Rome. Over het leed dat deze mensen is aangedaan zijn hele boeken geschreven. In deze artikelenreeks geven we maar fragmenten. We citeren uit het zeer betrouwbare werk van Prof. J. Chambon *Geschiedenis ener martelaarskerk*-uitgave Oosterbaan & Le Cointre N.V., Goes-1951.

Niet altijd werden de protestanten direct gedood door de volgelingen van de “Heilige vader”, maar ze werden ook wel eerst op een verschrikkelijke wijze gebruikt om het roomse systeem ten dienste te zijn, wat in vele gevallen nog erger was dan dood op brandstapel of schavot. Denken we b.v. aan de verbanning naar de vreselijke slavernij in de strafkolonies en de afgrijselijke dienst als roeier op de galeien. U leest er het volgende over:

(...) Anders staat het met de straf der slavernij, zowel met de verbanning naar de vreselijke strafkolonies, als wel in het bijzonder met de galeiendienst. Over die verbanning geeft de predikant Jurieu in zijn herderlijke brieven het aangrijpend relaas van een officier uit de Cevennen. Deze treft in de Middellandse Zee een schip aan, uit Marseille op weg naar de Antillen, vol met kinderen, jonge meisjes, vrouwen, enige mannen en grijsaards. Van de 250 gedeporteerden zijn er reeds als het schip na 14 dagen vertraging vertrekt, 18 personen gestorven. Op de eerste vraag, waarover het bij dit transport gaat, zeggen hem de jonge meisjes: „Wij zijn hier, omdat wij het beest (der Openbaring van Johannes) niet aanbidden

willen, noch de heiligenbeelden vereren. Dat is heel onze misdaad!” Als hij vol ontroering in het ruim van het schip afdaald, ziet hij daar 80 zieken liggen. Maar in plaats dat hij moet troosten, wordt hij getroost door hun woorden van geloof, die zij hem ten antwoord geven: „Wij leggen stil de hand op onze mond en zeggen maar, dat alles komt van Hem, de Koning aller koningen. Op Hem is onze hoop alleen.”

De eigenlijke nieuwe vinding voor de doorvoering van het edict van 1685 is echter de galeistraaf. Men had reeds vroeger, tussen 1659 en 1661, in bepaalde gevallen Hugenen tot galeislaaf gemaakt. Thans wordt van deze straf echter op grote schaal gebruikgemaakt. Men veroordeelt de landskinderen tot de galeien, allereerst wanneer zij een godsdienstige samenkomst bijgewoond hebben; vervolgens wanneer zij om godsdienstige redenen gepoogd hebben uit te wijken of ook zulk een vlucht over de grenzen begunstigd hebben; vervolgens wanneer zij hun evangelische kinderen naar het buitenland uitgehuwelijkt hebben; tenslotte wanneer rooms-katholieke priesters ketters zacht behandeld of ook wanneer zij schijnbekeerlingen getrouwd hebben. Deze veroordeling tot de geleien is bijna altijd voor levenslang; op deze schepen vindt men onvolwassenen, mannen in de kracht van hun leven en oude lieden, zowel burgers als adellijke personen.

De veroordeelden worden eerst voor hun inscheping in een enge kerker geworpen, waar zij dichtopeengepakt drie weken doorbrengen. Gedurende deze tijd „genieten” zij de geestelijke toespraken van een bekeringspriester. Wie afzweert of ook maar de drie woorden: „Je me réunis”, „ik sluit mij weer aan”, uitsprekt, wordt op staande voet vrijgelaten. Dan worden de aanstaande galeislaven door gewesten en steden naar de haven overgebracht. De anderen, hun zwak geworden broeders, de „N.C.” (Les Nouveaux-Convertis = de nieuw bekeerden), werpen zich bitterlijk wenend en vol berouw voor de voeten van hun trouw gebleven geboiede geloofsgenoten, die zij om hun standvastigheid benijden. Het zal niet lang duren of zij zullen zelf zich voor het gerecht verdringen, om hun overgang tot het roomse geloof als schijnbeking te brandmerken; voor galeien en kerker zullen zij zich voorbereiden, om hun ontrouw daar te boeten.

De in boeien geslagen strafgevangenen, bovendien man aan man vastgesmeed aan de roeibanen, hebben dagelijks tot 20 uur toe te roeien op de maat van de opzichter. Als hoofdvoedsel wordt hun brood en in water gekookte bonen verstrekt. Wanneer op het schip de mis bediend wordt, moeten zij het hoofd ontbloten, wat zij nimmer doen. Daarvoor wacht hen, als het slecht afloopt, een reusachtige Turk, die hen op het middenpad de blote rug met een nat of geteerd scheepstouw afranselt. Nadat zij hun 50, ja 100 en meer slagen ontvangen hebben, wrijft men hen de opengereten rug met zout en azijn in, om verzwering te voorkomen.

Die niet in staat zijn om te werken, de gebrekkigen en zieken, moeten evengoed op het schip blijven en worden in een hol gesloten, waardoor de drek der manschap loopt. Het lot der galeislaven bij storm en schipbreuk en bij zeegevecht, tijdens een krachtige kanonnade van de vijand, behoeft geen uitweiding.

Uit deze hel kan de galeislaaf zich met een enkel woord van herroeping bevrijden. Om hem de laatste bron van kracht tot geestelijk verzet te benemen, worden de Gereformeerden tot op hun hemd toe onderzocht en van hun Bijbelgedeelten, catechismus of gereformeerde geschriften beroofd. In weerwil van dit alles zijn de cijfers van hen die afvallen maar gering. Benoist noemt onder 373 namen 85 „boetvaardigen”, van welke de meesten wellicht slechts de bedoeling hebben, om na hun vrijlating naar het buitenland te trekken en daar ongehinderd als

Evangelischen te leven. Omgekeerd brengt echter het voorbeeldig leven der hugenootse strafgevangenen wel eens een wonder te weeg, zoals het voorbeeld van de scheepskapelaan Jean Bion toont, die, ten diepste getroffen door het geduld en de zielengrootheid der galeislaven, zich bekeert en het Evangelie belijdt en nu zelf als slaaf aan de roeibank vastgeketend wordt.

Het geheim der, menselijkerwijs gesproken, ongehoorde standvastigheid van deze mannen is hun vurig geloof, de grondoorzaak van hun martelaarschap; maar ook de nauwe gemeenschap, waarin zij zich met hun lotgenoten onder het kruis verbonden weten. De geringe bewegingsvrijheid, die men hun toestaat om ze tenminste in leven te houden, vergemakkelijkt het onderhouden van hun onderlinge betrekkingen. Zo mogen zij voor een stuiver per keer even los uit hun boeien, mogen zij in havensteden wat rondlopen, kan men hun geld en gaven zenden, en mogen zij brieven schrijven en ontvangen, voorzover de dienst het toelaat.

Enigen van hen, wier namen wij nog kennen, stellen in 1699 een soort van reglement op voor een Bond van Geloofsgetrouwe Strafgevangenen op de Galeien, waarvan zij de tekst doen toekomen aan de hulpvaardige kerken van Genève en van de protestantse Zwitserse kantons.

In art. 1 verplichten zij zich voor elkander rechte zielzorgers te zijn. Art. 2 sluit de lafhartigen uit. Art. 3 verbiedt bij de mis de mutsen af te nemen. Art. 4 bepaalt, dat elk, die aanstoot geeft, de zondag niet heiligt, kortom aan Gods gebod niet gehoorzaam is, eerst vermaand en, zo dit niet helpt, vervolgens uit de Bond gesloten zal worden. Art. 5 legt de plicht op, onwetende broeders in 't geloof te „catechiseren”. Art. 6 schrijft voor, om voor de zieken in de bres te springen. In Art. 7 staat de aanbeveling om levensbeschrijvingen op te stellen van de geloofsgetuigen op de galeien. Art. 8 en volgende benoemt diakenen, wier taak het is om hulp te verlenen, benoemt een comité voor de controle, benevens secretarissen, die, van de een of andere havenplaats uit, met de geloofsgenoten in het buitenland in verbinding staan en de post doorgeven. Art. 15 behandelt het geval van de ontrouw van een gecommitteerde en art. 16 geeft aanwijzingen voor het geval, dat een te felle vervolging de Bond uit elkaar slaat.

HOE LEEST GIJ?

DE TIJD EN DE VIJGEN

Diverse leesmethoden: waken voor glad ijs

Teksten lezen is niet altijd eenvoudig. Leest men ze oppervlakkig en letterlijk dan lijkt een aantal teksten niet zoveel te zeggen. Leest men ze als beeldspraak en figuurlijk dan kan zo 'n tekst zich openen.

Ik kan het mis hebben maar over het algemeen hebben chiliasten het niet zo op een figuurlijke lezing. Zij geloven bijvoorbeeld dat de tempel uit Ezechiël nog letterlijk zal gebouwd worden. Mijn grootvader die architect was, was ook zo'n man. Hij heeft op zijn oude dag de tempel uit Ezechiël nog getekend. En toch! Een christen heeft de neiging het Oude Testament anders te lezen. Aan te passen aan de nieuwe situatie. Of dat mag wil ik hier niet al te diep op ingaan. Maar blijkens de brief aan de Efeze zijn de heidenen ook mede-erfgenaam met de Joden. De christen ziet dan ook in Jeruzalem het beeld van de kerk. Dat neemt mijns inziens niet weg dat men de teksten in het Oude Testament eerst zal moeten lezen door bril van de oude lezer alvorens met tot zo'n nieuwe lezing komt. Jeruzalem is toch echt Jeruzalem in het Oude Testament en pas in tweede instantie beeld van de kerk. Glad ijs wordt het als men dit vergeet. De Schrift kent zelf ook dit principe. Zo is de opstanding in het Nieuwe Testament allereerst letterlijk maar ook geestelijk: het nieuwe geestelijke leven. Ik wil nu eens kort kijken naar een tekst in het Nieuwe Testament die men ook als beeldspraak kan lezen. De tekst van de vijgenboom.

Op weg naar Jeruzalem

In het evangelie van Marcus wordt Jezus al vroeg getekend als de lijdende knecht die gekomen is om te dienen (Marcus 10:45) en op weg is naar het ooit machtige Jeruzalem. Marcus 11 opent met de woorden: *'En toen zij Jeruzalem genaakten...* ' Het Griekse grondwoord betekent: 'naderen tot iets...'. Men is er dus nog niet. Ongetwijfeld heeft het Nederlandse woord *genaken* deze betekenis ook in zich. Zo kan de 'dageraad *genaken*' dat wil zeggen: de dag komt er aan. Onze tekst die men vinden kan in Marcus 11:13 staat in dit kader. Jezus is nabij Jeruzalem. Even houdt men de adem in... Als lezer weten we de afloop. Daar vindt straks de kruisdood plaats. Maar doorzien we ook als lezer de onderbreking... Er komt wat tussen deze afloop door. Een zijstraat van de lijdensweg of is het de lijdensweg zelf?

Rabbi Jezus: De natuur als lesmateriaal

Zo lezen we in Marcus 11:13: *‘En (Jezus) ziende van verre een vijgenboom die bladeren had, ging Hij om te zien of Hij iets zou vinden en daarbij gekomen zijnde vond Hij niet dan bladeren. Want het was de tijd van de vijgen niet’*. Wat leert ons deze tekst? Als we deze tekst letterlijk lezen dat zien we dat Jezus honger had (Marcus 11:12) en van verre een vijgenboom zag met bladeren en wilde eten maar achter deze bladeren bevonden zich helaas geen vijgen want het was de tijd van de vijgen niet. Had Jezus dit niet kunnen weten?

Wij weten dat Jezus rond het paasfeest ging naar Jeruzalem en omtrent het paasfeest is gekruisigd. Het paasfeest vierde men op de 14de Nisan. Bij ons ongeveer 24 april. De vijgen in Israël zijn dan niet rijp. Dat wist Jezus om twee redenen: als Joodse man wist Hij dat maar veel meer als de Zoon van de alwetende God. Maar waarom deed Jezus dit? Joodse rabbi's waren gewend om praktisch les te geven. Voorbeeld uit het dagelijkse leven nam men om de omstanders allerlei zaken duidelijk te maken. Ook de profeten uit het Oude Testament deden dit vaak op deze manier. Jezus gebruikt ook de natuur als lesmateriaal. Zo sloot Hij aan bij de leer van de Joodse rabbi en was Hij een Jood voor de Joden.

Hoe leest gij? Welke les ligt erin?

We moeten het grote verband van onze tekst niet kwijt raken. De vijgenboom is een zijstraat van de lijdensweg naar Jeruzalem. Jezus heeft honger maar vindt letterlijk geen voedsel. Ook dat draagt bij aan zijn lijden. Niets vindt Jezus op deze weg... of toch. Ja toch een blinde Bartimeüs die roept: *“Gij zoon David ontferm u mijner”*. Maar toen was Jezus bij Jericho (Marcus 10:46-52). Deze stilt de geestelijk honger van Jezus. Inmiddels is Jezus nu nabij Jeruzalem (Marcus 11:1). Jezus gaat deze stad bekijken. Hij heeft geestelijke honger. Honger naar een stad die vruchten brengt. Geestelijke vruchten. Maar wat zal Jezus straks vinden? Mooie bladeren, een stad die sierlijk pronkt. Een gedaante van Godzaligheid maar niet de kracht en het wezen. Geen echte geestelijke vijgen die de honger van Jezus kunnen stillen, de honger naar de gerechtigheid. Naar de ware gerechtigheid van Jeruzalem.

Verder lezen: want het was de tijd van de vijgen niet

De vijgenboom is zo lesmateriaal. De vijgenboom lijkt heel wat met al die mooie bladeren maar er is geen vrucht. Achter de bladeren vindt men geen vijgen. Wat heeft men aan al dat schoons? Al die traditie zonder wezen? Jeruzalem, prachtige gebouwen... De tempel, de stad van David. Maar toch...vergane glorie. Geen vijgen. Geen tekenen van ootmoed. Geen wegzinking in het stof. Geen doorleving van genade, geen uitzicht, geen toekomst. Jezus vervloekt dan ook de vijgenboom. De vijgenboom verdort. Zo zal Jeruzalem vergaan. Dat is gebeurd in 70 na Christus. Daarmee kunnen we stoppen. Maar in een blad als *‘Verwachting’* hebben we samen met de oudvaders verder leren lezen in de Heilige Schrift. *‘Want het was de tijd van de vijgen niet’*. Jezus kwam te vroeg in Jeruzalem. De vijgenboom had nog geen vijgen. We zien in onze dagen hoe Jeruzalem herbouwd wordt... De tijd van de vijgen moet nog aanbreken want met Paulus belijden wij

(Romeinen 11:26): *‘Alzo zal geheel Israël zalig worden. Gelijk geschreven is: de Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob’*. Deze tekst citeert Paulus uit Jesaja 59:20. Vlak daarop lezen we in Jesaja 60:1: *‘Maak u op, word verlicht, want uw licht komt en de heerlijkheid des HEEREN gaat over u op’*. Vanuit het Hebreeuws blijkt dat

hier een vrouw gebiedend wordt aangesproken. Om welke vrouw gaat het? Uit het grote verband blijkt het te gaan om de stad Jeruzalem en de dochter Sion. Het heil zal dus komen over Jeruzalem. Dat kan men ook lezen in Jesaja 62:1. Ook voor Jeruzalem zal de tijd van de vijgen aanbreken. Jesaja zegt (60:3): *'En de heidenen zullen tot uw licht gaan, en de koningen tot den glans, die u is opgegaan'*. Dus toch nog vijgen...

Emmeloord
Hans Reinders

Fundamentele leugens van hegger

Het mag duidelijk zijn dat in “Verwachting” niet positief geschreven wordt over de ex-priester Herman Hegger. Als we dit wél zouden doen heeft u het volste recht ons te werpen op de hoop van de crypto-roomsen, de afvallige protestanten. Een man als Hegger komt steeds meer openbaar. Openbaar als iemand die ten diepste nog nooit van Rome is losgekomen.

Indien de zaak niet zo ernstig was hadden we de naam “Hegger” in ons blad liever niet meer genoemd. De ex-priester H.J. Hegger ontpopt zich echter steeds meer als een dermate gevaarlijk mens, dat we toch niet kunnen zwijgen. Zoals u wel weet heeft Hegger na zijn verlaten van de roomse kerk op een behoorlijk felle wijze kritiek geleverd op het pausdom. Hij heeft zelfs meermalen de kerk van Rome de “Antichrist” genoemd. Toch zijn er altijd ‘onder ons’ geweest die de tot ‘dominee’ gepromoveerde ex-priester Hegger nooit écht hebben vertrouwd. Uw redacteur behoort daar ook bij, zoals u wel weet.

In de loop der jaren is de opstelling van Hegger ten opzichte van de roomse kerk enorm gewijzigd. O ja, hij bleef en blijft nog wel kritiek leveren op de “zusterkerk” van de PKN, maar dat dienen we te zien als een bepaalde tactiek en die “tactiek” lijkt veel op die der Jezuïeten.

Hegger is een uitnemend “bruggenbouwer”; bruggenbouwer tussen Rome en de Reformatie. En hij heeft het getij, de protestanten, hij heeft álles mee. Een verroomst Oranjehuis, een regering waarin niet alleen in het CDA, maar ook in diverse andere partijen roomse bewindvoerders schuilgaan. Daar wordt heel weinig op gelet. De “verborgenheid der ongerechtigheid” is allerwegen doorgedrongen!

We moeten onze stelling, dat Hegger zeer onbetrouwbaar is, alweer bewijzen en nu uit het blad In de rechte straat van mei 2005. Hegger heeft daarin een artikel geschreven met de naam “HEILSZEKERHEID”. We laten het hieronder volgen:

Dit is dan ook nog steeds een wezenlijk verschil tussen Reformatie en Rome: Volgens Rome moeten wij de goede werken doen omdat God dat in Zijn wet van ons éíst. Volgens de Reformatie moeten wij de goede werken doen omdat God ons die gééft in Christus. Dat is dus bij beide een ander soort “moeten”. Bij Rome is het doen van de goede werken een verplichting op grond van het gebod. Bij de Reformatie is het doen van de goede werken

Toen nu Christus optrad met zijn wonderen en tekenen, was er dus een algemene verwachting en begeerte, dat Hij het gehate juk der heidense meesters zou verbreken, het land reinigen van de Romeinse en Griekse invloed. Toen Christus de stad Jeruzalem binnenreed was dan ook de ganse bevolking op de been en werd Hij met luide Hosanna's begroet.

Vele vrome Israëlieten dachten: Nu is de dag van Israëls bevrijding ophanden! Gezegend Hij die komt in den Naam des Heeren. Maar toen men zag dat Jezus van Nazareth het werk der politieke verlossing niet ondernam, en het koninkrijk van Israël niet oprichtte, vervulde teleurstelling aller gemoed, en duizenden die hosanna hadden geroepen, schreeuwden nu: Weg met hem! Kruisig Hem! – Het was onkunde, verkeerd inzicht in het profetisch woord, dat hen leidde tot den gruwel der Christusverwerping. Hadden zij Hem gekend, Hem verstaan en begrepen, ze zouden Hem niet verworpen maar dankbaar aangenomen hebben. Daarin zijn de Joden een bewijs geworden voor de wereld, dat het een vreselijke zonde is, Christus te verwerpen, ook al meent men ernstig dit te moeten doen. Gods oordelen troffen het volk. Zij werden uit hun land verdreven; hun kinderen werden verstrooid over de ganse aarde; overal ten spreekwoord en tot een bespottung onder de volken, en ontzettende getuigen, dat God zich niet ongestraft in het aangezicht laat slaan.

Maar – zoo vraagt de apostel Paulus – heeft God dan zijn volk verstoten, dat Hij tevoren gekend had? In het geheel niet! Zij zijn wel gevallen, maar door hun val is het heil tot de volken gekomen. En indien nu hun val de verzoening der wereld is geworden, wat zal dan hun wederaanneming anders zijn dan het leven uit de dood?

Geloofd zij God! Er zijn heerlijke vooruitzichten voor Israël en door Israël voor de volken, die volkomen zullen vervuld worden. Waarom zijn de Joden zooveel eeuwen een spreekwoord en bespottung geweest onder al de volken der wereld? Waarom heeft God hen eeuwen lang zooveel levenskracht en taaheid geschonken, dat de gruwelijkste vervolgingen, zoals in Spanje, Portugal en in bijna alle landen van Europa, en zoals heden ten dage nog in Rusland, Roemenië en elders, nooit in staat zijn geweest hen uit te roeien? Miljoenen Joden zijn door de zogenaamde christenen vermoord, en toch leven de Joden voort en zijn zij een macht in de verschillende landen. Hoe is het te verklaren en waartoe is dat? In de hoogste kringen van alle landen worden Joden aangetroffen, als financiers, wetenschappelijke, journalisten, rond de tronen der vorsten, in gerechtshoven, in de parlementen, overal zijn ze. Wat betekent dat? De betekenis daarvan is alleen te vinden in het woord Gods; “Dit volk heb Ik Mij geformeerd, zij zullen mijn lof vertellen.”

De Gemeente zendt haar zendboden uit, om het Evangelie te prediken aan de volken der aarde. Wat een rijk gezegende zendingeeuw is de onze! Wat al kostelijke vruchten zijn er aanschouwd, in Indië, China, Afrika en overal elders! Gode zij dank voor de vele landen die in onze tijd voor het Evangelie zijn geopend. Maar toch vragen we: Hoe staat het dan nu met de volken? Men berekent dat er in onze eeuw drie miljoen heidenen christenen zijn geworden. Maar helaas! De vermeerdering der heidense bevolking in dien tijd is meer dan **twee honderd** miljoen! Er is dus nog nauwelijks een begin gemaakt met de bekering der volken! – Onze grote zendinggenootschappen in Europa hebben in den laatste tijd erkend dat de tegenwoordige zendingsmethode moet veranderd worden. Er wordt nu veel gesproken en geschreven over de behoefte aan levende krachten uit de inlanders en inboorlingen zelf. Evangeliepredikers uit het volk zelf, zoo ziet men nu, kunnen eigenlijk het werk het best doen. Maar wie onder de volken zijn het meest geschikt om als ingeboren Evangeliepredikers het Evangelie te dragen onder de volken? Immers het joodse volk? Dat leeft onder alle volken, in alle landen. Tussen de tien en twaalf miljoen Joden zijn er onder de volken, sprekende alle talen en dialecten, en gewoon aan alle luchtstreken.

In het begin onze eeuw waren er maar zeer enkele bekeerlingen uit Israël in Europa. Maar sedert joodse gelovigen begonnen zijn van Christus te getuigen onder de Joden, zijn er meer dan honderdduizend zonen van Abraham christenen geworden, en die bekeerlingen worden overal gevonden. In Rusland hebben de bekeerde Joden een ganse omkeer kunnen bewerken, door de genade Gods, onder de Joden. Wie kan de zegen berekenen die door Jozef Rabbinowitsch over duizenden Joden is gekomen? In Oostenrijk/Hongarije getuigt Rabbi Liechtenstein, in Amerika tal van gelovige Joden, in China de rijk gezegende Scharashewski van Christus onder Israël. In Indië en Afghanistan prediken vele gelovige Israëlieten de Christus aan hun volk en aan de heidenen. Door de arbeid van de joodse zendeling Stern in Abyssinië zijn vele honderden Joden gelovig en medearbeiders geworden. Dezen en soortgelijken zijn de boden die God zal zenden om den volken het Evangelie te brengen.

De bekeerde heiden moet het A B C van het christendom nog leren. De Bijbel is voor hem een gesloten boek. Maar de bekeerde Israëliet kent zijn Bijbel en leert door het Evangelie die maar beter verstaan. Hij leert nu Mozes en de profeten vatten, die overal van Christus getuigen.

Laat de christelijke gemeente leren verstaan wat God sprak: “Dit volk heb Ik Mij geformeerd, zij zullen mijn lof vertellen!” Het is Gods wil dat het Evangelie eerst aan Israël, aan Jeruzalem, wordt gebracht, en dan zullen de gelovige Israëlieten het aan de volken gaan brengen.

Jezus, Israëls Koning, is komende! En als Hij zal gekomen zijn dan zal Israël het grote volk van zendingen blijken te zijn. Dan zullen de heidenen door Israël leren verstaan dat Jezus is de Christus. Dan zal de ganse aarde Gods heerlijkheid leren zien, en zullen alle volken zich verheugen in het heil. Alle arbeid in de zending dringt er dus toe om te bidden: Kom, Heere Jezus! Kom haastig!

De bovenstaande goede woorden over Israël komen uit 1807. We vonden ze in het blad “*De Morgenster*”, tijdschrift gewijd aan het Onderzoek der Profetische Schriften, deel III, en is van de hand van Ds. N. de Jonge.

Twee zaken zijn ons opgevallen:

1. Dat er ook in die dagen predikanten en anderen waren die oog en hart hadden voor de toekomst van het volk Israël en de komst van het duizendjarig Vrederijk.
2. Maar helaas ook, dat het overgrote deel van de geestelijke leiders en degenen die door hen geleid en onderwezen werden, er géén belangstelling voor hadden.

Als het bewijs daarvan citeren we het laatste wat dominee N.de Jonge aan het einde van de derde -en laatste jaargang- schreef:

Mijn laatste woord voor “De Morgenster”

In lange tijd heb ik niets geschreven met meer smart dan dit *laatste woord*. Drie jaar lang heb ik dit blad met veel genoegen niet zonder zegen voor mijn eigen hart mogen schrijven. Niemand behoeft mij daarbij te herinneren dat er vele gebreken in waren. Dat zegt mijn eigen hart mij reeds. Misschien waren die vele gebreken mede de oorzaak dat zo weinig christenen willen kennis nemen van de inhoud. Het is mogelijk, en dan smart het mij nog meer, dat ik de uitgave moet staken. Wat mij echter het allermeeft leed doet, dat ik christenen op hoge toon heb horen zeggen dat zij van **die dingen** niets moesten hebben. Ik heb gehoord van een zeer rechtzinnig man, die van mij had gezegd dat hij niet begrijpen kon hoe ik mijn kostbare tijd kon **vermorsen** met dingen waarvan toch niemand iets zekers wist. Ziet, mijn lezers, dat smart mij het meest. De eerste christenen hebben zich blij gemaakt met een dode mus, en de apostelen hebben zich deerlijk vergist, als zij *al hun hoop* stelden in de *komende* Heiland. Maar indien niet, dan zijn de mensen te beklagen, in wier christendom voor alles plaats is, behalve voor het heerlijk Evangelie van de “levende hoop”, die alleen in de persoonlijke, lichamelijke wederkomst van Christus op aarde zal worden vervuld.

De lezer, heil!
N. de J.

NB Vet en cursief van ds. De Jonge. In de derde jaargang van zijn blad, dat we ter leen hebben, staan heel veel mooie artikelen. Ds. De Jonge was kennelijk pre-chiliast, zoals ook ds. H.P. Scholte en anderen in die dagen; eveneens velen toentertijd ook in Schotland.

JACOBUS KOELMAN – ZIJN LEVEN EN STRIJD

Ds. Jacobus Koelman (1632-1695) is een bekende oudvader. Maar wat weten we van hem? In dit artikel willen wij u kennis laten maken met zijn leven, zijn strijd en zijn opvattingen.

~~~~~

Koelman – van geboorte tot filosoof en kandidaat in de theologie

Ds. J. Koelman werd in 1632 in Utrecht geboren. Er is zeer weinig bekend van het geslacht waar hij uitkwam. Ook de namen van zijn ouders zijn onbekend. Koelman ging in 1650 filosofie en theologie studeren. Na vijf jaar had Koelman het gebracht tot doctor in de filosofie en ging hij verder met de theologie. Een jaar later werd hij kandidaat in de theologie. Aan de Utrechtse faculteit werd hij onderwezen door de voortreffelijke hoogleraren Voetius, Essenius en Hoornbeeck. Voetius en Koelman hadden samen een goede band en ze hadden veel achting voor elkaar. De Utrechtse hoogleraar noemde Koelman één van zijn beste leerlingen. Tijdens zijn theologiestudie blonk Koelman uit in vroomheid. Hij vertaalde voor de jongere studenten ‘Strijd tussen vlees en geest’ van de puritein Love. Hij wilde hen waarschuwen voor allerlei klippen waar zij zich aan zouden kunnen stoten en daarnaast wilde hij hun de weg wijzen om geschikte werktuigen van God te worden.

Koelman als predikant

In 1657 werd Koelman ambassadepredikant in Denemarken en Brussel. Na vijf jaar nam hij het beroep aan naar de kerk van Sluis in Zeeuws-Vlaanderen. Hij vervulde er de derde predikantsplaats en hij werd door ds. Montanus bevestigd. Koelman begon al met te strijden voor de rechten van de kerk, de handhaving van de tucht over het leven der gemeenteleden en het heilig houden van Doop en Avondmaal. In die tijd wilde de overheid de kerk tot haar gewillige dienaar maken. Men moest de overheid raadplegen als men een predikant wilde beroepen. De ijverige predikant uit Sluis had hier bezwaar tegen. Hij wilde echter ook niet dat de kerk de staat zou overheersen. De kerk en staat zijn beide in hun soort de hoogste, maar de overheid mag dan nooit de kerkelijke macht hebben. Koelman schreef de overheid drieërlei macht toe omtrent religieuze zaken: macht om de kerk te beschermen, macht om op politieke wijze orde te stellen en bedwingende macht als het gaat om overtredingen van de twee tafelen der wet. In Sluis werd de tucht rond Doop en Avondmaal weer ingevoerd. De kerkenraad bezocht gecensureerde personen voor de viering van het Avondmaal. Wat de Doop betreft was de kerk in Sluis ook nauw. Moest men ook kinderen van roomse of onwetende naamchristenen dopen? Deze vragen werden op de classis behandeld. Ondertussen ging de kerkenraad van Sluis verder met het aansporen tot reformatie. In 1666 brak in Sluis de gevreesde pest uit. Koelman bezocht samen met zijn vrouw Anna Hus trouw de zieke en stervende mensen. Beiden hebben veel goede troostrijke woorden en daden verricht. De bevolking was hun daar zeer erkentelijk voor, dat later ook wel bleek. De jaren 1671 en 1672 waren bloei-jaren voor Gods kerk in het Zeeuwse dorp. Iedere zondag werden er brute, goddeloze mensen waarlijk tot God bekeerd.

Strijd tegen de feestdagen

Op tweede kerstdag 1672 liet de Sluise reformator in de gemeente weten dat hij het vieren van kerkelijke feestdagen als onschriftuurlijk beschouwt. Hij had de kerkenraad tevoren hier niet over ingelicht. Koelman zag de feestdagen als Kerst, Pasen, Pinksteren, enzovoort, als roomse zuurdesem in de Gereformeerde kerk. Koelmans belangrijkste argumenten tegen de feestdagen zijn de volgende:

1. De Heere Jezus heeft geen feestdagen ingesteld, Sola Scriptura!!!
2. De Joodse feestdagen hoorden bij de schaduwdienst, die nu afgeschaft zijn,
3. De data waarop de heilsfeiten gebeurd zijn, zijn verborgen,
4. In het onderhouden van feestdagen worden de heidenen, joden en roomsen nagevolgd,
5. Het vieren van feestdagen strijdt tegen het Vierde Gebod omdat het ten nadele is van de Sabbat.

Koelman staat met zijn visie in de lijn van Calvijn, Farel, Viret, Bucer, Beza, John Knox, Zanchius, Piscator, Danaeus, Molinaeus, Voetius, Hoornbeeck, Essenius, Amesius, Altingius, Rivet, de Puriteinen, de Schotse Covenanters, de Waldenzen en diverse Nationale Synoden in Nederland. Hij stond dus sterk tegenover de godsdienst die God wilde dienen naar het goeddunken van hun eigen hart. Koelman heeft het met zijn actie voor elkaar gekregen dat de winkels in Sluis op tweede paasdag gewoon open waren. Later heeft de ijverige reformator zijn visie op de feestdagen toegelicht in *Reformatie nodig omtrent de feestdagen* en in *Weegschaal des heiligdoms omtrent de feestdagen der Gereformeerde Kerk in Nederland*.

Strijd tegen formulieren en formuliergebeden

Daarnaast was de op Gods eer gerichte reformator een fel tegenstander van formuliergebeden en de formulieren van onderricht, zoals het doop- en avondmaalformulier. Hij vond dat formuliergebeden “een beklaglijke slappigheid, ijverloosheid en uiterlijkheid in de grote plicht van het bidden bevordert”. Verder vond hij dat het gebruik van deze gebeden “de godzaligheid zeer verdooft, den Geest onderdrukt, bepaalt en uitbluscht, de mensen zeer in onkennis van zichzelf voedt en in luiheid en vleeschelijke gemakkelijkerheid en onwetendheid stijft”. Enkele weken na zijn beginnend protest tegen de feestdagen bediende Koelman de Doop zonder het formulier. Hij zag de formulieren als de bron van dodigheid en geesteloosheid. Het veroorzaakte ‘sleur- en slenterdiensten’. Koelman wilde in plaats van de formulieren te gebruiken een vrije toespraak houden. Hij wilde het heldere en levende water van het Woord in plaats van het stilstaande water gebruiken.

Schorsing en verbanning uit Sluis

Burgemeester Sluyster was dronken geweest en had op straat gevochten. Koelman had hem hierover vermaand en wilde dat Sluyster schuldbelijdenis zou doen. Sluyster zag in Koelmans standpunten over de feestdagen en de formulieren een mogelijkheid om hem een hak te zetten. Het niet-preken op de feestdagen en het niet-gebruiken van de formulieren was in strijd met de kerkelijke orde en daarom kwam de zaak in behandeling bij de Classis van Middelburg. De kwestie leek opgelost, omdat de classis het standpunt van Koelman niet belangrijk genoeg vond om stappen tegen hem te ondernemen. De classis verklaarde “hem te dragen”. Koelman had echter veel gezag in Sluis en hij werd door veel mensen bemind, die hem ook steunden. Het lukte de burgemeester om zijn superieuren in Den Haag om te praten en toen bleek dat Koelman onverzettelijk bleef, trad de Hoge Overheid tegen hem op. Hoewel Koelman zijn kerkenraad en de afgevaardigden van de classis achter zich had staan, volgde op 17 juni 1675 zijn afzetting en verbanning. Hij werd uitgeleide gedaan door één van zijn ergste tegenstanders, burgemeester Sluyster. De banneling werd vergezeld tot buiten de stad. Daar werd afscheid genomen en wenste Koelman hen Gods zegen toe. Koelmans volgelingen gingen nog mee tot Groede, waar nog tezamen gebeden is. Ds. Jodocus van Lodensteyn, een goede vriend van Koelman, nam het voor hem op door een brief te schrijven aan de kerkenraad van Sluis. Hij adviseerde een vierde predikant te beroepen en de plaats van Koelman open te houden.

Koelmans zwerftocht

Koelman trok via Vlissingen naar Middelburg. Hij dacht hier rustig op de komst van zijn vrouw, die enkele maanden later zou sterven, te kunnen wachten. Dit ging echter niet door en daarom ging hij naar Rotterdam waar vele vrienden woonden. Hij wilde hier gezelschappen houden. Dit was niet naar de zin van sommige predikanten. Koelman werd de stad uitgejaagd. Nu ging hij via Den Haag naar Amsterdam. Overal werd er voor hem gewaarschuwd dat hij gevaarlijk was. Hij had namelijk contact met de Labadisten, de volgelingen van Jean de Labadie en die stonden erg negatief bekend. In Amsterdam werd hij ook niet geduld. Hij mocht er wel wonen, mits hij een paar maanden per jaar wegging. Ondertussen schreef en vertaalde hij veel boeken en gaf hij leiding op gezelschappen. Hij kwam ook in Friesland en had goede vriendschapsbanden met W. à Brakel in Leeuwarden. Hoewel à Brakel vond dat Koelman te ver ging in zijn standpunt rond de feestdagen, wilde hij Koelman wel laten preken op zijn kansel. Op 16 oktober 1676 werd vader Brakel op de vergadering van de Classis Leeuwarden hiervan beschuldigd. Hiervoor werd hij dan ook vermaand. Koelman zwerfde door heel het land. Overal wenste hij gezelschappen te leiden of te preken. Hij werd steeds tegengewerkt door de overheid. In 1679 kreeg de godvruchtige balling een beroep uit Herford in Duitsland. Hij nam het aan, maar de Duitse prinses kreeg spijt van het beroep, omdat ze

zijn standpunt omtrent de formulieren en feestdagen wist. In 1682 bedankte ds. Koelman voor een beroep van New-Castle in Noord- Amerika. Drie jaar later wilde Sluis Koelman nogmaals beroepen, maar de overheid stak er een stokje voor.

Koelman als reformator

Ds. Koelman was een van de grootste reformatoren in de 17^e eeuw. Hij schreef zelf meer dan veertig werken over allerlei onderwerpen en hij vertaalde tientallen stichtelijke puriteinse werken. Het grootste gedeelte van zijn werken schreef hij in ballingschap. Hiermee is hij ook een van de meest productieve schrijvers geweest uit de 17^e eeuw. Hoe zag Koelman de nodige en nadere reformatie ingevuld? Koelman wilde een heiliging in de persoonlijke levens, in de opvoeding in de gezinnen, in de kerk, in de maatschappij en in de staat. In figuurlijke zin bekeek Koelman iedere punt en komma in Nederland. Koelman schreef een reformatiewerk van meer dan 700 pagina's genaamd *De Pointen van Nodige Reformatie*. Dit boek is één van de gedetailleerdste en grootste reformatiewerken uit de Nadere Reformatie. Overal had hij kritiek op, maar hij vertelde daarbij ook hoe het wel moest. Zelfs de inhoud van de liturgie en van het doopformulier werd aan een nauwkeurig onderzoek onderworpen en bekritiseerd. In veel werken en opvattingen is te zien dat hij sterk in de lijn stond van de Schotse Covenanters. Hoewel Koelman als predikant was afgezet, wilde hij toch dezelfde kerk reformeren. Een scheuring met de vaderlandse kerk is nooit zijn ideaal geweest.

Persoonlijke heiliging

De persoonlijke heiliging was erg belangrijk voor Koelman. Dit werkte dan weer door in de reformatie in de gezinnen, de kerk en de maatschappij. Koelman schreef een boek over het geloof namelijk *Natuur en gronden des geloofs*, hij gaf een zondenregister uit namelijk *Spiegel der wet*, schreef een werk over het genadeverbond, namelijk *Het verbond der genade*. Daarnaast schreef hij kleine werken over zelfonderzoek. De huichelaar of verachterde christen wordt hierdoor snel ontdekt. Dit staat tegenover het feit dat Koelman iedereen oproept om zo snel mogelijk de Heere Jezus aan te nemen. Daarnaast vertaalde Koelman veel stichtelijke Puriteinse werken. We moeten dan denken aan *Des christens groot interest* van William Guthry; *Christus, de Weg, de Waarheid en het Leven* van John Brown, *Ettelijke gronden van de christelijke religie* van Hugo Binning; *Ware zielsvernedering en heilzame wanhoop* van Thomas Hooker; *Het Hooglied* van Jacobus Durham en *Brieven* van Samuel Rutherford.

De opvoeding

Hij wilde een verbetering in de opvoeding middelijkerwijs realiseren door het schrijven van *Plichten der ouders in kinderen voor God op te voeden*. Daarbij schreef hij een catechisatieboekje om de ouders te helpen de waarheid zuiver door te geven aan hun kinderen. Daarnaast schreef hij een werk met beschrijvingen over twintig godzalige vroeggestorven kinderen, om kinderen aan te moedigen om zich te verlustigen in de ware godsvrucht. Koelman leert veel wijze zaken in *Plichten der ouders*.... In onze ogen is hij wel eens streng. Kinderen mogen op zondag niet spelen, ze mogen sowieso niet met dobbelstenen of met ganzenbord spelen. Sint-Nicolaas is uiteraard verboden. Voor en na het eten moet een vrij gebed gebeden worden. Een ander voorbeeld is dat Koelman van mening was dat een rebels kind naar de overheid gebracht moet worden, om gedood te worden.

De kerk

In de kerk moest en moet zeer veel gereformeerd worden. Koelman was van mening dat professoren, predikanten en ambtsdragers ver onder de maat leefden. Koelman vertaalde *De Wekker der leraren* van de puritein Robert MacWair. Dit boek geeft alle wangestalten van predikanten weer. Ook hieruit blijkt Koelmans liefde tot volmaaktheid. Alleen een predikant

die een zeer teer en zeer zuiver leven leidt, kan de toets van dit boek doorstaan. Koelman schreef een dikke pil: *Het ambt en de plichten der ouderlingen en diakenen*. Dit boek is meer dan alleen een grote lijst van plichten voor ambtsdragers. Het geeft Koelmans visie op het hele kerkelijke leven weer. De veelschrijvende reformator was tegen het orgel in de kerk. Hij zag dit als overblijfsel van Rome en daarin moeten we hem gelijk geven. Daarnaast vond hij het onschriftuurlijk om ouderlingen maar enkele jaren in het ambt te hebben en hen te bevestigen met een formuliertje. Het bevestigen moest met vasten en bidden en hand opleggen gebeuren. Koelman was een voorstander van betaalde ambtsdragers, opdat deze mensen zich geheel aan de dienst Gods zouden kunnen wijden. Collecteren tijdens de dienst was een doorn in het oog van deze getrouwe leraar en reformator. Hij zag dat dit afleidt van het Woord. Zelfs in zijn voorrede op *Sleutel ter opening van de donkerste kapittelen in de Openbaring gedaan aan Johannes* schrijft hij nog een aantal pagina's over nodige kerkreformatie.

De Labadisten

De strijd tegen de Labadisten is ook een belangrijk hoofdstuk uit Koelmans leven. Jean de Labadie leefde van 1610-1677 en was rooms opgevoed. De Labadie had zich aangesloten bij de Jezuïeten en kreeg een priesteropleiding. Nadat hij zich bij Rome niet meer thuisvoelde, wenste hij in lijn van Calvijn te preken. Veel predikanten, waaronder ook Voetius, Essenius en Koelman, hadden hoge verwachtingen van De Labadie. Ze verwachtten in hem een reformator. Toen De Labadie zag hoe de kerk vervallen is, kwam hij tot een ander reformatie-ideaal dan Voetius en Koelman. Hij wilde een kerk van alleen wedergeborenen. Koelman heeft in het begin contacten gehad met de Labadisten. Later was hij één van de eersten die boeken tegen hen schreef. Hij schreef in 1683 *Historisch verhaal nopens der Labadisten scheuring* en in 1684 *Der Labadisten dwaling grondig ontdekt en weerlegd*. Koelman schreef deze boeken omdat er veel mensen waren die niet wisten wat ze nu moesten met de Labadisten. Wat waren de dwalingen van de Labadisten? Er waren vele dwalingen. We noemen er een aantal:

1. Alleen wedergeboren mochten lid zijn van de kerk en of iemand wedergeboren was, dat werd beoordeeld door de kerkenraad.
2. De kinderdoop werd geloochend.
3. De zondagse Sabbat werd geloochend.
4. Men wilde niet op gezette tijden bidden, omdat men van mening was dat men alleen moest bidden als de Geest het bidden werkte.
5. Men verbood alle sierraden.
6. Vleselijke lusten in het huwelijk moesten bedwongen worden.
7. Men mocht trouwen zonder zich wat aan te trekken van burgerlijke ceremoniën omdat zij met elkaar verbonden zijn door de wet der liefde en des geestes.
8. Men leerde dat men Gods eer liever moest krijgen dan de eigen zaligheid, alvorens tot Christus te mogen komen.
9. Als iemand verkeerde onder de overtuigingen van de wet mocht hij niet naar Christus verwezen worden, maar moest erop gewezen worden dat men nog dieper vernederd moet worden.

De deskundige dominee Koelman heeft deze en vele andere dwalingen grondig weerlegd in zijn werken.

Sabbatschenders

Zoals meer Gereformeerde theologen uit zijn tijd kreeg Koelman ook te maken met de Sabbatschenders. In 1682 schreef hij *Methode en bestieringen om klaar te overtuigen degenen, die des Sabbaths en 's Heeren dags goddelijke verbindtenis bestrijden* en in 1685 kwam het werk *Het dispuyt en de historie, mitsgaders de praktijk van den Sabbath en 's Heeren dag* (1100 blz.) op de markt. Waarschijnlijk is dit laatste werk één van de grootste werken die ooit over dit onderwerp geschreven zijn. Koelmans argumenten zijn de volgende: 1. Het Vierde Gebod is nog steeds geldig en niet afgeschaft, omdat het Sabbatsgebod geen ceremoniële wet, maar een morele wet is. 2. Het Sabbatsgebod is niet ceremonieel, maar moreel, omdat de Sabbat al in het paradijs werd ingesteld, dus voor de Wet, die door middel van Mozes aan het volk Israël werd gegeven. Als het Sabbatsgebod wel ceremonieel was, dan zou dit vervallen zijn bij het einde van de tempeldienst. 3. De dag des Heeren is van een Goddelijk recht, autoriteit en instelling is niet een dag van kerkelijke instelling. 4. De Sabbat moet niet op zaterdag maar op zondag gevierd worden, omdat Christus toen opgestaan is. Koelman geeft ook aan wat wel en niet mag worden gedaan op zondag. 5. De Sabbat moet gevierd worden met godsdienstige plichten.

Valse filosofieën

Koelman heeft ook nog enkele boeken geschreven tegen de Cartesianen en ds. Balthasar Bekker. Descartes wilde de rede nog laten buigen voor het gezag van Gods Woord. Zijn leerlingen gingen echter verder en verhieven de rede boven de Bijbel. Bekker had zijn ideeën gebouwd op de filosofie van Descartes. Om de engelenleer van Descartes als voorbeeld te nemen; deze was niet schriftuurlijk. Het wezen van de engelen zou volgens hem uitsluitend bestaan in het denken. Zij zijn lokaal nergens en kunnen niet fysiek optreden. Koelman zag in de dwalingen een bedreiging voor de kerk.

Einde van Koelmans leven

De laatste jaren van zijn leven bracht Koelman in Utrecht door. Hij had hier een heel goede verhouding met de predikanten. Er werden door hem huispredikaties, catechisaties en bijbellezingen gehouden. Het is een raadsel waar Koelman in die tijd van leefde. Zijn correspondentie en bibliotheek waren zeer groot. Hij dacht veel en goed aan de armen en hij kon leven naar de stand van de geleerden, dus waarschijnlijk had hij mensen die zorgden dat hij geen gebrek leed. Op 6 februari 1695 stierf Koelman in Utrecht. Tijdens de statelijke begrafenis bleek hoe groot de achting en waardering was die ongeleerden en geleerden gaven. Volgens het overlijdensregister van Utrecht was de begrafenis zeer deftig. Koelmans lichaam werd met zestien dragers, twee knechten en een zwarte houten kist begraven in de Catharinakerk.

C.H. van den Hoven

~~~~~

Moet het nu zó ?

Ja, het moet zó! Het ware geloof is aan Gods Woord gebonden. En juist dat heerlijke Woord is onder ons volk zoekgeraakt, ondanks honderdduizenden(!) verkochte exemplaren van de nieuwe Bijbelvertaling! Men weet te spreken van en over alles en nog wat, juist ook op kerkelijk en godsdienstig gebied, maar het eerst nodige is, dat de zegels der Heilige Schrift voor al deze afgedwaalden verbroken worden en dat het Goddelijk licht hen moet bestralen, zoals het uit de gewijde bladen schijnt en tot ons komt. De roepstem klinkt tot ons verstaand

christendom, tot ons wereldgelijkvormige Refo-syndicaat, tot ons protestantisme dat niet meer beseft -en ook niet meer wil beseffen- welk een ontzaggelijk gevaar het pausdom is: “Tot de wet en tot de getuigenis. Zo zij niet spreken naar dit woord, het zal zijn, dat zij geen dageraad zullen hebben!”

Wij moeten terug naar het geloof, het getuigenis, ja, het lijden van de martelaren. Wij moeten terug naar de Bijbel in ons spreken óver en tégen het pauselijk Rome. We moeten terug naar God, naar die grote en heerlijke God, naar die ontzaggelijke Majesteit die het heeft laten optekenen:

“En na dezen zag ik een andere engel afkomen uit de hemel, hebbende grote macht en de aarde is verlicht geworden van haar heerlijkheid. En hij riep krachtiglijk met een grote stem, zeggende: ‘Zij is gevallen, zij is gevallen, het grote Babylon, en is geworden een woonstede der duivelen, en een bewaarplaats van alle onreine geesten, en een bewaarplaats van alle onrein gevogelte. Dewijl uit de wijn des toorns harer hoererij alle volken gedronken hebben, en de koningen der aarde met haar gehoereerd hebben, en de kooplieden der aarde rijk zijn geworden uit de kracht harer weelde. En ik hoorde een andere stem uit de hemel, zeggende: Gaat uit van haar mijn volk, opdat gij aan har zonden geen gemeenschap hebt, en opdat gij van haar plagen niet ontvangt. Want haar zonden zijn [de ene op de andere] gevolgd tot de hemel toe, en God is harer ongerechtigheden gedachtig geworden.(...) Daarom zullen haar plagen op één dag komen [namelijk] dood, en rouw, en honger, en zij zal met vuur verbrand worden; want sterk is de Heere God, die haar oordeelt.”

In Openbaring 17 en 18 lezen we het oordeel over het pauselijk Rome. Het zal een ontzettend oordeel zijn, een oordeel dat met name Europa op haar grondvesten zal doen schudden. En dan drukken we ons nog zeer voorzichtig uit. Er zijn uitleggers die van mening zijn dat met de ondergang van Rome een groot deel van Europa zal verwoest worden.

Unaniem hebben onze “ouden”, maar ook de theologen van Engeland, Schotland, Duitsland en vele anderen, Rome getekend gezien in *De Openbaring aan Johannes* én haar ontzettende ondergang, zoals we met name lezen in de hoofdstukken 17 en 18. In hoofdstuk 19 wordt beschreven welk een heerlijke “Bruiloft” op die val zal volgen voor de getrouwe kudde van de Heere Jezus Christus!

Wij moeten weer Bijbels gaan spreken denken en spreken, óók wat de ‘Toekomstige Dingen’ betreft. Daar schréúwt onze tijd om.

Nogmaals: we moeten weer Bijbels gaan spreken; Bijbels spreken over het vreselijke Rome dat nog geen centimeter, geen millimeter heeft prijsgegeven van haar dwalingen en van haar gruwelen. Leest u het maar in het artikel *De verborgenheid der ongerechtigheid*.

Het zou kunnen zijn dat er zelfs onder onze lezers zijn die de vraag stellen “Moet het nu zó?”, en vooral of hetgeen er geschreven is over Rome, maar bijzonder over een protestantisme dat niet meer beseft wie en wat Rome is, niet te scherp is. Ons enige antwoord daarop is: **“Ja, dat móet zo, we kunnen niet en nooit te scherp zijn als het de waarheid Gods betreft.”**

De bekende Jacobus Durham heeft in zijn *Verklaring van de Openbaring*, in hoofdstuk 18 al geschreven:

“Nog eens, het blijkt hier ook, dat velen op Rome zo verzot zullen zijn in haar te bewenen, zelfs na haar ondergang; hetwelk zekerlijk niet zou kunnen, indien zij deze profetieën verstonden. Het is dan niet te verwonderen, dat dezelve voor velen zo duister is, dewijl zij de antichrist alsdan zó zullen aankleven, alsof hij de antichrist niet was; zo schijnt het, dat velen dit Babylon bij deszelfs verwoesting verdedigen zullen, alsof het dit Babylon niet was waarvan hier gesproken wordt; gelijk de Joden steeds de klare profetieën van Christus en van hun verwerping van Christus blijven verwerpen.”

“Onze” professor C. Vitringa heeft gezegd, dat vlak voor de verwoesting van Rome, Europa met volle teugen zal drinken uit de vergulde beker die Rome het aanbiedt. Bunyan heeft gezegd dat het afvallig protestantisme bij Rome zal schuilen en mét haar verwoest zal worden. Ledeboer zei, Philpot heeft gezegd, Spurgeon profeteerde, anderen hebben gesproken... We hopen er u in het vervolg meer over te vertellen. Niemand zal ooit kunnen zeggen, het níet geweten te hebben. Niet geweten te hebben welk een gevaar het pausdom is, de “zusterkerk” van de PKN!

De verborgenheid der ongerechtigheid

RKK betaalt recordbedrag voor misbruikaffaire in VS

De Rooms-Katholieke Kerk in de Amerikaanse staat Kentucky zet 120 miljoen dollar (98 miljoen euro) opzij om kerkleden die door priesters zijn misbruikt te compenseren. Het gaat om het hoogste geldbedrag dat tot nog toe is gereserveerd in het schandaal dat het kerkgenootschap in de Verenigde Staten al jaren bezighoudt. De schikking, die vrijdag werd gesloten door een lokale bisschop en een advocaat van de slachtoffers, maakt een einde aan een langlopende rechtszaak. Slachtoffers krijgen afhankelijk van de ernst van het misbruik vergoedingen van 5000 tot 450.000 dollar. Het geld wordt daarnaast gebruikt om professionele hulpverlening voor slachtoffers te betalen. Ook mensen die misbruikt zijn en zich nog niet eerder hebben gemeld, kunnen zich voor een uitkering melden. Uit onderzoek van het bisdom Covington, dat het midden en oosten van Kentucky beslaat, is gebleken dat in de jaren 50 en 60 van de vorige eeuw een groot aantal priesters kerkleden misbruikt. Dertig van de 372 priesters zouden zich hebben vergrepen. De miljoenen aan schadevergoedingen worden grotendeels uitgekeerd door verzekeringsmaatschappijen en betaald met opbrengsten uit investeringen en de verkoop van kerkelijke bezittingen. Eerder keerde de Rooms-Katholieke Kerk in een vergelijkbare zaak in het Californische Orange Country 100 miljoen

dollar aan schadevergoedingen uit. De kerk in Boston (Massachusetts) richtte een fonds van 85 miljoen dollar op voor mensen die door priesters zijn misbruikt.

Het bovenstaande stond in het RD van 6 juni jl. Het is één van de tientallen berichten die al in het RD hebben gestaan over de wandaden van de “verborgenheid der ongerechtigheid”. We zullen u al die smerigheid besparen. Dat er veel meer priesters dan hier vermeld schuldig zijn blijkt uit andere bronnen. Het meeste blijft toch nog verborgen. Totdat de grote Dag aanbreekt. We wijzen alleen nog op een bericht in het RD van 10 mei jl. dat het Canadese bisdom St. George’s in de provincie Newfoundland al zijn kerken en gebouwen gaat verkopen om schadevergoedingen te kunnen betalen aan de slachtoffers van pedofiele priesters. Tegen het diocees Los Angeles lopen nog meer dan 500 klachten. Meerdere bisdommen in de USA zijn vrijwel financieel te gronde gegaan door het betalen van “bloedgeld”! We kunnen blijven citeren...

Als om strijd hebben de kerkelijke bladen de overleden paus Johannes Paulus II geprezen vanwege zijn hoogstaande moraal en zijn opkomen voor de... zedelijkheid! Zo schreef in het orgaan van de Chr.Ger.Kerken *De Wekker* (08-04-05) de heer J.G. Schenau dat de overleden paus een “goed voorbeeld van kerkelijk jeugdwerk ons nalaat.” Hij schrijft ook: “Zo liet hij de kerk niet in het midden, wees op de gevaren van het geld, en riep op tot een reïne seksuele moraal.” Je moet het toch maar durven om zoiets te schrijven! Vraag het de duizenden misbruikte, en voor hun leven getraumatiseerde, jongens en meisjes die door de dienaren van de paus misbruikt zijn! Of de paus dat wist? Wat denkt u? Of hij er wat aan gedaan heeft? Weet u daarvan?!

De kerk van Rome is een allervreselijkste beerput van de grofste onreinheid en die on-

reinheid zal over Europa uitgestort worden als zij aan de macht komt. Zonder twijfel. Zal de nieuwe paus Benedictus XVI deze vuiligheid uit de hel aanpakken? Neen! In *De Volkskrant* stond het bericht dat de nieuwe paus als kardinaal Ratzinger weigerde het seksuele misbruik van de priesters aan te pakken. Wat zit hier achter? Dief en diefjesmaat? De pot die de ketel niet kan verwijten? Een priester kan immers niet zondigen, ook al doet hij de grofste zonde!

“De verborgenheid der ongerechtigheid”

Dat wil wat zeggen, beste lezers! Onder het mom van de ernstigste godsdienst de meest gruwelijke zonden bedrijven. Met het kruis op de borst en de rozenkrans tussen de vingers de vuilste zonden uitleven. Na het bedienen van de afgodische mis de zonde dienen met hart en ziel. In de biechtstoel liederlijkheid bedrijven. U weet wel wat we eens citeerden van Spurgeon na een bezoek aan Italië, waar hij zag welke vragen de priesters in de biechtstoel moeten stellen. Hij heeft de geduchte wraak van God afgesmeekt over alle priesters en hun eeuwige verdelging. Christenen zijn geen “watjes”!!

De “verborgenheid der ongerechtigheid” is altijd dezelfde. We denken nogmaals aan de vreselijke zedeloosheid die openbaar gekomen is in Amerika, Ierland, Frankrijk en Oostenrijk. We hebben ook een geval in eigen land gesignaleerd. Zeker weten: in landen als Nederland toont Rome een heel dubbelhartig gezicht. Daar schrijft zelfs kardinaal Simonis een “christelijk” boek. De man die enkele keren per jaar met de paus in het Vaticaan spreekt om zijn geheime instructies te halen. Ja, de **verborgenheid der ongerechtigheid**. In dit land

moet Rome uiterst voorzichtig opereren. Maar dat houdt op als ze macht gaat krijgen. Indertijd schreef de dubbelhartige Hegger dat wereldwijd het **Witte Legioen van Maria gereed staat de strijd voor de roomse kerk te voeren en de ware godsdienst uit te roeien!!**

We moeten degenen die tot dwalingen van Rome neigen, vrijmoedig en ernstig waarschuwen. We moeten de <u>jeugd</u> de waarheid van het Evangelie voorhouden <i>en hen vertellen over de gruwelijke daden van het pausdom in het verleden.</i>

Ja, u weet het wel. Het omkaderde is een woord van Spurgeon. De grootste vaderlandse kerk - de PKN- én vele anderen, neigen naar Rome. We kunnen het niet genoeg onder uw aandacht brengen. De gruwelijke daden van Rome in het verleden hebben ook nú plaats. U leest het in dit artikel en ook elders. De meest gruwelijke daden uit de historie móeten wij weten, moet ook onze jéugd weten. Zodat we onderkennen dat Rome niet de sympathieke Simonis is, maar we dienen te weten dat ook deze man slechts een masker draagt. En dat masker wordt afgeworpen zodra de gelegenheid daar is. En dat kan heel snel gaan. We hebben het gezien bij een figuur als Adolf Hitler!! In enkele jaren had hij de macht over vrijwel geheel Europa! Met... de goedkeuring van... Rome! Binnenkort DV hopen we u een verhandeling te geven van Dr. John Owen als een waarschuwing en een aanwijzing wat we moeten doen als Rome weer de overhand zou krijgen en we onder macht van het pausdom komen. Owen en vele anderen hebben ons genoeg gewaarschuwd en het is onze plicht die waarschuwingen aan u door te geven.

EINDE